

Golfammattilaisen urheilijan polku- tutkimus nuorten kilpelaajien urasuunnittelun sekä valmennuksen tukimateriaaliksi

Rami Prusila

Tekijä(t) Rami Prusila	
Koulutusohjelma Liikunnan ja vapaa-ajan koulutusohjelma, Liikunnanohjaaja AMK	
Raportin/Opinnäytetyön nimi Golfammattilaisen urheilijan polku- tutkimus nuorten kilpelaajien urasuunnittelun sekä valmennuksen tukimateriaaliksi	Sivu- ja liitesivumäärä 48
<p>Golfurheilijan ammattilaisen polku on kvalitatiivinen tutkimus, jonka tavoitteena on selvittää suomalaisten huippugolfareiden uratarinoita sekä menestystekijöitä. Toimeksianto on tullut Suomen Golfliiton kilpa- ja huippu-urheilun ohjausryhmältä, joka on katsonut tarpeekseen kartoittaa suomalaisen ammattigolfarin urapolkua sekä tasovaatimuksia. Tutkimuksen tuloksia voidaan täten käyttää huipulle tähtäävien nuorten pelaajien valmennuksen sekä urasuunnittelun tukimateriaalina.</p> <p>Tutkimuksen kohderyhmä on suomalaiset huippupelaajat, joilla on pelioikeus kaudelle 2019 miesten Euroopan pääkiertueelle (European Tour), miesten Euroopan haastajakiertueelle (Challenge Tour) tai naisten Euroopan pääkiertueelle (Ladies European Tour). Kohderyhmä valittiin heidän menestymisensä perusteella, sillä kyseiset pelaajat pelaavat Euroopan korkeinta tasoa ja ovat tällä hetkellä Suomen kärkipelaajia. Haastattelut saatiin suoritettua kuuden miespelaajan sekä neljän naispelaajan kanssa.</p> <p>Kohderyhmän pelaajistoa haastateltiin ja haastattelut äänitettiin. Tämän jälkeen nauhoitukset litteroitiin karkeasti, jonka jälkeen ne analysoitiin. Haastatteluiden kysymykset oli mietitty tarkoin ja käytetty kysymyspatteristo oli luotu yhdessä toimeksiantajan edustajien kanssa. Haastattelun runko muodostui neljästä tutkimusongelmasta, jotka käsitelivät pelaajan ja valmentajan välistä suhdetta, pelaajan tausta-asioita sekä taustajoukkoja, pelaajan urasuunnittelua sekä ammattilaiseksi siirtymistä ja pelaajan menestystekijöitä sekä uran käännekohtia.</p> <p>Pitkät valmennussuhteet, suuri polte sekä motivaatio lajia kohtaan jo nuorena, seuran antama tuki sekä tasaiset onnistumiset uran aikana ovat keskeisimpiä löytöjä tutkimuksessa. Uraa on rakennettu jo nuorena seuratasolla, vaikka tällöin ammattilaisuus ei ollutkaan suoranaisesti tähtäimessä. Niin sanotusti, pohja on rakennettu jo varhaisessa vaiheessa. On selvää, että pelaajat tarvitsevat erilaista tukea uran eri vaiheissa. Ammattilaisuuden seurauksena seuran sekä liiton tilalle tulee oman tiimin sekä yhteistyökumppaneiden tärkeä rooli. Pelaajat tarvitsevat tukea etenkin ammattilaisuuden ensimmäisinä vuosina ja tämä tuki tulisi olla turvattu tavalla tai toisella.</p> <p>Tutkimustuloksista voidaan päätellä, että seuran ja juniorivuosien merkitys on ollut uran kannalta erittäin merkittävä. Riittävä tuki läpi uran on merkittävää ja uran edetessä tukea tarvitaan eri tahoilta. Ammattilaiseksi tähtäävien pelaajien tietoisuutta olisi osittain syytä lisätä ammattilaisuuden vaatimuksista. Toimeksiantajan kanssa käytyjen keskustelujen pohjalta, olisi tarpeellista selkeyttää nuorille pelaajille ammattilaisuuden arkea sekä vaatimuksia. Myös menestystekijöiden kartoittamiseen kaivattaisiin erilaista näkökulmaa, esimerkiksi valmentajien puolesta. Eri näkökulma pelaajan menestymisestä toisi uutta sekä arvokasta tietoa siitä, että miten Suomesta on mahdollista ponnistaa kansainvälisille viheriöille sekä turvata paikkansa siellä.</p>	
Asiasanat Golf. Kilpaurheilu. Ammattiurheilija. Menestys.	

Sisällys

1	Johdanto	1
2	Golf Suomessa.....	2
2.1	Lajin kasvu Suomessa	2
2.2	Kilpagolf suomalaisilla.....	2
2.3	Suomen PGA ry	3
3	Urheilijapolku	5
3.1	Urheilijan urataidot	5
4	Kvalitatiivinen tutkimus	8
4.1	Aineistonkeruumenetelmät kvalitatiivisessa tutkimuksessa	8
4.2	Tutkimusaineiston riittävyys ja käsittely	9
5	Tutkimuksen toimeksiantaja ja tausta	11
6	Tutkimuksen tarkoitus ja tutkimusongelmat	13
6.1	Mikä on ollut valmentajan / valmentajien merkitys kansainväliselle uralle yltäneen suomalaisgolfarin uralla?.....	13
6.2	Mitkä eri tausta-asiat ja tausta-joukot ovat auttaneet kansainväliselle tasolle yltäneen suomalaisgolfarin urakehityksessä ja miten?	14
6.3	Miten suomalaisgolfarin tulisi tehdä urasuunnittelua uran eri vaiheissa päästäkseen kansainväliselle tasolle ja säilyttääkseen paikkansa siellä, sekä mitkä asiat vaikuttavat ammattilaiseksi siirtymiseen?.....	14
6.4	Mitä menestystekijöitä ja uran käännekohtia kansainväliselle tasolle yltäneet suomalaisgolfarit ovat kokeneet ja mitä niistä voi oppia?.....	14
7	Menetelmät	15
7.1	Tutkimuksen kohderyhmä	15
7.2	Tutkimusasetelma	16
7.3	Haastattelun runko ja sisältö	17
7.4	Tutkimustulosten tarkastelu.....	20
8	Tutkimustulokset	21
8.1	Valmentajan sekä valmennussuhteen merkitys kansainväliselle uralle yltäneen suomalaisgolfarin uralla.....	21
8.2	Tausta-asioiden sekä taustajoukkojen merkitys kansainväliselle tasolle yltäneen suomalaisgolfarin urakehityksessä.	24
8.3	Urasuunnittelun merkitys suomalaiselle huippugolfarille sekä ammattilaiseksi siirtymisen tausta	29
8.4	Kansainväliselle tasolle yltäneen suomalaisgolfarin menestystekijät sekä uran käännekohdat	32
9	Pohdinta.....	36
10	Lähteet.....	46

1 Johdanto

Suomalaisella kilpagolfilla kulkee hyvin. Kuluvalle kaudella 2019 miehissä on ennätysellisesti viidellä pelaajalla täysi pelioikeus Euroopan pääkiertueelle, mutta vain neljä suomalaista nähdään kentillä yhden pelaajan jäätyä eläkkeelle kilpagolfista kauden alussa. Myös naisten Euroopan pääkiertueella on hyvin vahva suomalaisedustus. Miesten European Tour voittoja suomalaisilla on yhteensä kahdeksan kappaletta historian aikana, jotka jakautuvat kolmelle eri pelaajalle. Näistä viimeisin voitto on keväältä 2019. Suomalaisilla naisilla Ladies European Tour voittoja on yhteensä kolme kappaletta. Myös historiallinen miesten EM-kulta vuodelta 2018 on mainitsemisen arvoinen saavutus kilpagolfin saralta, vaikka kyse onkin amatööripelaajista.

Kilpagolfin vaatimustaso on todella korkea. Jo pelkästään pelin tason vaatimukset ovat korkealla, mutta sen lisäksi eri tausta-asioiden hallitseminen on vaativaa. Vuoteen 2020 asti laaditussa strategiassa kilpagolf on yhtenä painopistealueena golfliitolla. Menestyksen lisäksi, strategia pyrkii kasvattamaan kilpapelaaajien määrää, jatkuvaan kilpailu- ja valmennustoiminnan kehittämiseen sekä valmennustoimintojen tehostamiseen seuroissa. Myös ensi vuonna pelattavat olympialaiset ovat tiukasti tähtäimessä. (Suomen Golfliitto 2019f.)

Jo nuorelle golfarille on Suomessa järjestettyä laadukasta kilpailutoimintaa. Kansallisella tasolla tarjotaan kilpailumahdollisuuksia kahdeksan vuotiaasta juniorista aina ammattilaiseksi asti. Suomessa toimii yksi ammattilaiskiertue, Audi Finnish PGA Golf Tour. Tästä seuraavana tasona pidetään kansainvälistä ns. satelliittikiertuetta. Esimerkki satelliittikiertueesta on Nordic League, jota pelataan Pohjoismaissa. Seuraava taso on European Challenge Tour ja korkeimpana tasona European Tour. Naisten puolella porrastus on sama, mutta heiltä puuttuu välistä ns. satelliittikiertue. Miesten Challenge Tourin sijasta naiset pelaavat Ladies European Tour Access Series kiertuetta. Suomalaisilla on suuri määrä edustuspelaajia jokaisella tasolla, mutta vain harvat näistä yltävät pysyvästi Euroopan pääkiertueelle.

Tämän opinnäytetyön tarkoituksena on kartoittaa suomalaisten huippupelaajien menestystekijät sekä urapolut jatkuvan kilpamenestyksen varmistamiseksi sekä vaatimustason selkeyttämiseksi. Ajankohta tutkimukselle on erinomainen, sillä suomalaisten huippupelaajien edustus Euroopassa on vahva. Tutkimustuloksia voidaan täten käyttää esimerkiksi nuorten pelaajien valmennuksen sekä urasuunnittelun tukimateriaalina. Tutkimuksen kohderyhmänä on pelaajisto, joka on murtautunut Euroopan pääkiertueelle sekä vakiinnuttanut paikkansa siellä. Heiltä saatu arvokas tieto toimii yhtenä apuvälineenä uusien pelaajien läpimurrossa kohti kilpagolfin huippua.

2 Golf Suomessa

Vuonna 2019 Suomessa on jäsenrekisterin mukaan 140 228 golfin harrastajaa (Suomen Golfliitto 2019, 4). Golf on yksi suosituimmista ulkoliikuntamuodoista ja sitä voi harrastaa ympäri Suomea, pohjoisin kenttä sijaitsee Kittilässä ja eteläisin Hangossa (Suomen Golfliitto 2019c).

2.1 Lajin kasvu Suomessa

Ensimmäinen suomalainen golfseura perustettiin vuonna 1932, kyseessä oli Helsingin Golfklubi. Suomen Golfliitto taas perustettiin 1957. 1980-luvulla koettiin suurin golfbuumi ja laji jatkoi kasvua vuoteen 2010 asti. (Suomen Golfliitto 2019c.) Vuonna 1980 lopulla Suomessa oli 17 golfseuraa, jotka kuuluivat Suomen Golfliittoon. Seurojen yhteenlaskettu jäsenmäärä oli 3 211. (Vuosikertomus 1980, 1.) Vuonna 1985 vuoteen mennessä jäsenseurojen määrä oli kasvanut 26 jäsenseuraan ja näiden seurojen yhteenlaskettu jäsenmäärä oli 6 671 jäsentä (Vuosikertomus 1985, 2). Vuoteen 1995 loppuun mennessä taas seurojen määrä oli kasvanut lähes 90 jäsenseuraan sekä jäsenistön määrä oli yli 45 000 (Vuosikertomus 1995, 1). Vuonna 2005 seurojen määrä oli 121 ja jäsenistöä oli kertynyt yli 110 000 (Vuosikertomus 2005, 6). Vuoteen 2010 asti jäsenmäärät kasvoivat huomattavasti, vuonna 2010 jäsenseuroja oli 128 ja kokonaisjäsenmäärä oli yli 142 000 (Vuosikertomus 2010, 4). Tämän jälkeen kasvu hidastui huomattavasti ja lähti vuosien edetessä hienoiseen laskuun. Vuonna 2019 jäsenmäärä saatiin monen vuoden laskusuhdanteen jälkeen pieneen nousuun.

2.2 Kilpagolf suomalaisilla

Suomessa junioreiden kansallinen kilpailujärjestelmä alkaa jo 8 vuotiaista asti. Nuorimmille, vielä kilpailua ja peliä harjoitteleville, on tarjolla Future Tourin kilpailuja, jotka ovat tarkoitettu 8-16 vuotiaille. Seuraava taso on Junior Challenge Tour, joka on suunnattu hie- man edistyneemmille junioripelaajille. Suomen pääkiertue junioreille on Fujitsu Finnish Junior Tour, joista osa osakilpailuista kuuluu World Amateur Golf Rankingiin eli maailman amatöörirankingiin. Juniori-ikä on Suomessa 21 ikävuoteen asti. (Suomen Golfliitto 2019e.) Myös lupaavia junioreja lähetetään pelaamaan Eurooppaan muita kilpailuja, joista on saatavilla WAGR-pisteitä. Näiden järjestelyissä Golfliitolla on tärkeä rooli, että pelaajia saadaan ulkomaille pelaamaan. Sitten on myös muutamia tiettyjä kilpailuja, joihin halutaan lähettää pelaajia edustamaan Suomea ja sitten tuki maajoukkuetoiminta. (Kangasniemi 14.10.2019.)

Aikuisissa taas pääkiertueena on Audi Finnish PGA Tour, joka on amatöörien ja ammattilaisten yhteiskierrue, joka on korkein kansallinen kierruetaso (Suomen Golfliitto 2019e). Finnish Tour on hyvä ponnahduslauta suomalaisille pelaajille, siitä seuraava taso on ns. satelliittikierrue, Nordic Golf League, jota pelataan Pohjoismaissa. Sitä kautta on mahdollisuus nousta Challenge Tourille ja sitä kautta taas European Tourille. Jokaiselle tasolle pelataan myös karsintoja, jota kautta pelioikeuden saavuttaminen on mahdollista. European Tourista isompi on vielä PGA Tour, jota pelataan Amerikassa, PGA Tourilla pelaa maailman parhaimmat pelaajat. (Kangasniemi 14.10.2019.) PGA Tourin lisäksi golfin suurimpia yksittäisiä turnauksia on Masters, US Open, The Open Championship ja PGA Championship, joita kutsutaan Majoreiksi. Major-turnausten lisäksi myös Ryder Cup lasketaan golfin suurimpien turnausten joukkoon. (Virtapohja 2015, 7.) Naisissa systeemi on hieman erilainen. Naisilla ei ole satelliittikierruetta, vaan heillä pelataan LET Access Series ja sitten Euroopan pääkierruetta Ladies European Touria. Molemmat ovat hyvin pieniä kierrueteita, pelaajia ja kisoja on vähän sekä palkintosummat ovat pienempiä kuin miehillä. Naisten huippugolf keskittyy selkeästi LPGA Tourille Amerikkaan. (Kangasniemi 14.10.2019.)

Maajoukkuetoimintaa organisoii Suomen Golfliitto. Tällä hetkellä on olemassa talentti-ryhmä, johon kuuluu yläkouluikäisiä pelaajia, jotka pääsevät ottamaan ensimmäisiä kosketuksia maajoukkuetoimintaan sekä koko prosessiin. Sitten on olemassa tyttöjen ja poikien alle 18v ryhmät, lisäksi miesten ja naisten ryhmät (yli 18v) ja sitten on pro-ryhmä, johon kuuluu nuoria ammattilaisia. Lisäksi on vielä olemassa olympiaryhmä, johon kuuluu meidän kärkipelaajamme. Pelaajille tarjotaan valmennusta neljän liittovalmentajan voimin, asiantuntijaluentoja sekä eri alan ammattilaisten tukea, esimerkiksi, fysiikkavalmentajan ohjauksia. Pelaajia tuetaan myös taloudellisesti. Edustuskilpailupelaajistoon sitten valitaan myös pelaajia tietyn kriteeristön mukaan, jos he eivät kuulu maajoukkuetoimintaan. (Kangasniemi 14.10.2019.)

2.3 Suomen PGA ry

Suomen PGA ry eli golfammattilaisten järjestö on järjestetty vuonna 1985 ja sen tarkoituksena on kehittää ammattilaisgolffiin liittyvää kotimaista sekä kansainvälistä toimintaa sekä valvoa jäsentensä etuja. Yhdistyksen tarkoituksena on esimerkiksi, järjestää golfkilpailuja sekä muita tapahtumia, edistää kiinnostusta golfurheiluun sekä pyrkiä yhteistyöhön Golfliiton ja muiden suomalaisten golfalan toimijoiden kanssa sekä muiden maiden vastaavien järjestöjen kanssa. (PGA Finland 2019.)

Suomen PGA:n jäsenmäärä vuonna 2019 on 226 jäsentä, joista ammattilaispelaajia on 47 (PGA Finland 2019a). Henkilö voi hakea jäsenyyttä yhdistykseltä, tällöin hän menettää

amatöörioikeutensa, vaikka ei jäsenyyttä saisikaan. Golfopettajille sekä kokelaille on omat kriteerinsä jäsenyyden saamiseksi sekä sen ylläpitämiseksi. Myös ammattilaispelaajille on luotu omat kriteerit jäsenyyden saamiseksi ja ylläpitämiseksi. (PGA Finland 2019b.) Ammattilaispelaajat voidaan valita joko kokelasjäseneksi tai täysjäseneksi. Kokelasjäseneksi valitaan, jos henkilö täyttää vain osan täysjäsenen kriteereistä ja hän osoittaa, että on ai-keissa täyttää puuttuvat palaset täysjäsenyyden vaatimuksista. Täysjäsenyyden kritee-reitä ovat mm. enimmäistasoitus miehillä sekä naisilla 0,0, pelioikeus jollekin merkittävälle kansainväliselle golfkiertueelle sekä selkeä aikomus ja velvollisuus osallistua jonkun mer-kittävän kansainvälisen kiertueen karsintoihin ja pelata golfia päätoimisena ammattina. (PGA Finland 2019c.)

3 Urheilijapolku

Urheilijan polku on kuvaus siitä, että miten lajin kärki tulisi parhaimmillaan saavuttaa. Jokainen urheilija on kuitenkin yksilö ja etenee omalla polullaan, mutta urheilijan polku kertoo konkreettisesti, että mitä harjoitusmääriä, taitoja sekä valmennuksen painopisteitä polulla tulisi olla eri ikävaiheissa. Polusta ilmenee myös esimerkiksi se, että mitä eri toimijoita sekä yhteistyötärpeita urheilijalla on polun eri vaiheissa. Pitää kuitenkin muistaa, että polku antaa raamit toiminnalle, sovelluksia tulee tehdä oman valmentajansa kanssa. (KIHU 2011.)

Myös golfista on tehty oma urheilijan polku- taulukko vuonna 2011. Taulukosta ilmenee urheilijan polun eri tasot jokaisille ikävuosille eriteltynä. Taulukosta löytyy esimerkiksi avainasioita, tavoitetasoja, tulosvaatimuksia, lajiharjoitteluun sekä fysiikkaharjoitteluun liitettyjä teemoja sekä kilpailemisesta ja leirityksistä annettuja esimerkkejä. Ikäjakaumat on jaettu alle kahdeksan vuotiaisiin, 9-13 vuotiaisiin, 12-16 vuotiaisiin, 15-18 vuotiaisiin, 18-23 vuotiaisiin sekä yli 23 vuotiaisiin. Esimerkiksi harjoitustavat eroavat 9-13 vuotiaiden sekä 12-16 vuotiaiden välillä siten, että nuoremmalla ikäryhmällä korostetaan sitä, että lähipelin osuus harjoittelusta on 80% sekä harjoittelu on pelinomaista. Vanhemmalla ikäryhmällä. 12-16 vuotiailla, taas lähipelin osuudeksi suositellaan 60% ja harjoittelu sisältää enemmän kohde-, tekniikka-, ja taitoharjoittelua sekä paljon pelaamista. Toinen konkreettinen esimerkki on kilpailemisesta, 12-16 vuotiaalle suositellaan omien pelaamisen lisäksi seuran kilpailuja, kansallisia juniorikilpailuja sekä kansainvälisiä juniorikilpailuja. Suositeltu kilpailumäärä tällöin 15-20 kilpailua vuodessa. 15-18 vuotiaalle taas suositellaan kansallisten juniorikilpailuiden lisäksi kansainvälisiä juniorikilpailuja, tällöin kilpailumäärät kasvavat 15-25 kilpailuun per vuosi. (KIHU 2011a.)

3.1 Urheilijan urataidot

Järjestyksessään kolmas Respect-julkaisu käsittelee ajatuksia, esimerkkejä ja ideoita urheilijoiden urataitojen kehittämiseksi. Huippu-urheilutyöryhmä julkaisi keväällä 2010 selvityksen, jossa painotetaan, että huippu-urheilun kehittämistoimenpiteet on tehtävä urheilijalähtöisesti. Urheilijoilla tulisi olla käytössään parhaat mahdolliset edellytyksen kehittää omia taitojaan sekä omaa lahjakkuuttaan. Samat lähtökohdat tulisi olla myös urataitojen kanssa. (Alaja 2010, 7.)

Urheilijan urataidot ovat tietoja sekä taitoja, joiden osaaminen sekä hallitseminen tekee urheilusta helpompaa ja myös parhaassa tapauksessa parantaa suoritusten tasoa. Nämä tiedot sekä taidot helpottavat myös urheilijaa, kun urheilu-ura tulee päätökseen. (Alaja

2010, 10.) Urataidot on julkaisussa luokiteltu yhdeksään taitoon, joita ovat Reilu Peli, taloudenhoito, valmentajayhteistyö, mediajulkisuus, sponsorointiyhteistyö, manageriyhteistyö, verkottuminen, ajanhallinta sekä ammattuurheilijan arki (Alaja 2010, 10-11).

Reilu Peli sitoo yhteen suomalaisen liikunnan ja urheilun eettiset periaatteet. Hyvä toiminta liikunnassa ja urheilussa tulisi perustaa näiden periaatteiden pohjalta. Urheilijan näkökulmasta katsottuna, nämä periaatteet toimivat taustalla arvopohjana, jonka pohjalta jokaisen urheilijan tulisi luoda omat kiteytyksensä omalle toiminnalleen. Kun jokainen urheilija sitoutuu tähän eettiseen toimintaan, sitä voimakkaampana suomalainen urheilu esittäytyy kokonaisuutena. (Alaja 2010, 19-20.)

Urheilijan vastuulla on pitää huoli omasta taloudestaan, tässä korostuu tietynlainen yrittäjähenkisyys. Usein urheilijalla on urallaan erilaisia tukijoukkoja, jotka auttavat taloudenhallinnassa. Vanhemmat, managerit, juristit tai asiantuntijat ovat hyviä tukiverkkoja, jotka toimivat urheilijan tukena taloudessa. On kuitenkin erityisen tärkeää, että urheilija on myös tietoinen omasta taloudenhallinnasta. Jotta urheilija pystyy suunnittelemaan omat harjoittelut sekä kilpailemisen, hänen on tiedettävä kulurakenne sekä käytössä olevat resurssit. Kilpailemisen sekä harjoittelun lisäksi kuluja syntyy esimerkiksi, valmentajan ja muiden asiantuntijoiden palkoista, varusteista tai lääkäreistä. Tämän takia urheilijan on tukijoukkonsa kanssa tehtävä tarkka taloudenhallintasuunnitelma, josta ilmenee, että paljonko rahaa on käytettävissä ja miten se jaetaan pakollisille kuluille. Etenkin uran alkuvaiheissa urheilijan tulot ovat hyvin rajalliset ja täten usein perhe joutuu kustantamaan kisamaksuja sekä harjoittelua. Menestyttyään myös seura tai lajiliitto voi tukea urheilijaa taloudellisesti, mutta vain rajoitetusti. Tämän vuoksi moni urheilija työskentelee urheilu-uran ohella, joka on taas pois urheilijaelämästä. (Alaja 2010, 29-31.)

Usein valmentaja toimii urheilijan tärkeimpänä tukihenkilönä ja heidän välinen yhteistyönsä tähtää samaan asiaan, urheilijan menestymiseen. Jokainen suhde on omanlaisensa ja siihen vaikuttavat monet eri asiat, kuten persoonat, resurssit, ympäristö sekä tavoitteet. Suhde saattaa myös kehittyä vuosien varrella, kun nuori urheilija kasvaa ja kehittyy, hän alkaa enemmän ottaa vastuuta omasta urastaan sekä tekemisistään. Tällöin myös valmentajan rooli saattaa muuttua enemmän sparraajaksi. (Alaja 2010, 39) Nykyisin myös sponsoriyhteistyö on iso osa urheilijan arkea. "Sponsorointiyhteistyö on yhteispeliä sponsoroivan yrityksen ja sponsoroitavan kohteen välillä" (Alaja 2010, 68). Tärkeää on, että molemmat osapuolet ymmärtävät myös toistensa kannat. Yleisesti urheilukohde toimii yhteistyön aloitteentekijänä ja tästä syystä suuret yritykset voivat saada useita yhteydenottoja sponsorointiin liittyen. Tästä syystä isolla osalla yrityksistä on omat toimintaperiaatteet näihin ja prosessi saattaa kestää pitkään ennen kuin yhteistyöhön päästään. (Alaja

2010, 68-69.) Respect-julkaisussa on esitelty, että miten urheilija tekee hyvää sponsoriyhteistyötä käytännössä. Aluksi tulisi tarkoin suunnitella, että mitä urheilijalla on tarjottavana ja rakentaa niistä myytävä palvelupaketti, joka tulee hinnoitella oikein. Myös tulisi asettaa konkreettiset tavoitteet sekä etsiä potentiaalinen yhteistyöyritys, jolle oma palvelupaketti tulisi esitellä napakasti. Palvelupaketin myynnissä tulee ottaa henkilökohtainen yhteys oikeaan henkilöön ja esittelytilaisuudessa tuote tulisi esitellä selkeästi, napakasti ja yrityksen etuja korostaen. Kun esitys on hyväksytty, tulee laatia kirjallinen yhteistyösopimus. Tämän jälkeen vain tulisi toteuttaa sovitut asiat aktiivisesti ja säännöllisesti tulisi muistaa yhteistyöyritystä sekä sen avainhenkilöitä. Yhteistyötä tulee myös matkan varrella arvioida aktiivisesti. Esimerkiksi, mittaamalla vuosittain ja analysoimalla asetettuihin tavoitteisiin verraten. (Alaja 2010, 71-72.)

4 Kvalitatiivinen tutkimus

4.1 Aineistonkeruumenetelmät kvalitatiivisessa tutkimuksessa

Yleisimpiä menetelmiä aineiston keruuseen ovat esimerkiksi, haastattelut, kyselyt, havainnointi ja dokumentteihin perustuva tieto. Näitä menetelmiä voidaan käyttää joko yksittäin tai yhdistettyinä. Nämä menetelmät eivät päde pelkästään kvalitatiiviseen tutkimukseen, vaan niitä voi käyttää myös kvantitatiivisessa tutkimuksessa, mutta käytännöllisyydeltään ne sopivat parhaiten kvalitatiiviseen tutkimukseen. Edellä mainituissa menetelmissä korostuu vuorovaikutus toisen ihmisen kanssa, jolloin on helpompi saada tietoonsa ajatuksia, kokemuksia sekä tietoa käsiteltävästä aiheesta. (Tuomi & Sarajärvi 2002, 73.)

Haastatteluissa ja kyselyissä on tarkoituksena saada tietoa ihmiseltä ihmiselle. Vaikka usein kysely ja haastattelu lokeroidaan samaan laatikkoon, on niissä pieni ero. Kysely on usein valmiiksi tarkoin suunniteltu kokonaisuus, johon vastaaja vastaa, usein kirjallisesti. Haastattelu taas on usein suullinen, eikä sitä johda niin tarkka kysymysten luoma runko kuin taas kyselyä. Haastatteluihin myös vastataan suullisesti, jolloin haastattelija kirjaa tai taltioi haastattelun itse. Tällöin haastateltu henkilö voi vapaammin vastata kysymyksiin ja vastauksissa esiintyy helpommin pohdintaa. (Tuomi & Sarajärvi 2002, 74-75.)

Haastattelu voi olla yksilö, pari- tai ryhmähaastatteluita (Ronkainen, Pehkonen, Lindblom-Yläne & Paavilainen 2013, 116). Haastattelun selkeät vahvuudet ovat vuorovaikutuksessa. Kysymykset voidaan tarvittaessa toistaa, sekä vastauksia voidaan tarkentaa. Tällöin myös väärinkäsityksiä ei pääse syntymään yhtä helposti kuin kyselyssä. Haastattelussa on myös helppo muokata runkoa ja etenemistä on helppo johtaa. Haastattelija voi halutessaan paneutua johonkin asiaan syvällisemmin tai voi muuttaa suunniteltua runkoa haastattelun aikana. Tällöin haastattelijalla on ns. valtaa edetä haastattelussa haluamallaan tavalla ja keskittyä mielenkiintoisiin ja antoisiin näkökulmiin. On myös tärkeää kertoa haastattelun aiheesta sekä antaa haastattelun kysymykset etukäteen haastateltavan tietoon, jotta hän ehtii perehtyä niihin ja vastauksista saadaan mahdollisimman kattavat. Samalla hän saa tietoonsa, että mihin haastattelua käytetään. (Tuomi & Sarajärvi 2002, 75.)

Myös havainnointia pidetään kvalitatiivisen tutkimuksen yleisenä tiedonkeruumenetelmänä. Havainnointia ei voi tehdä pelkästään yksin, vaan se toimii tukena esimerkiksi haastattelun rinnalla. Havainnointi toisen aineistonkeruumenetelmän kanssa on usein hyvin suotuisa ja tuloksellinen, mutta myös työläs ja aikaa vievä. Havainnointia voidaan käyt-

tää silloin, kun käsiteltävästä aiheesta on hyvin vähän saatua tietoa etukäteen tai käsiteltävä aihe on uusi. Samalla havainnointi voi yhdistellä luontevasti muita aineistonkeruun menetelmiä saatuaan tietoon, sillä asiat nähdään tällöin oikeissa yhteyksissään. Kaiken lisäksi, havainnoinnin avulla voidaan haastatteluista löytää normeja, jotka ovat kytköksissä ilmiöihin toisin kuin normien liittyen käyttäytymiseen. (Tuomi & Sarajärvi 2002, 83.) On siis helpompaa löytää asiakytköksiä haastattelun avulla, mutta parhaassa tapauksessa havainnoimalla voi paljastaa ristiriitoja tai päinvastoin vahvistaa ihmisen sanomisia ja tekoja.

Havainnoinnista on käytössä monia muotoja, joita ovat piilohavainnointi, havainnointi ilman osallistumista, osallistuva havainnointi ja osallistava havainnointi. Jokainen näistä muodoista on toiminnaltaan hieman erilainen, mutta tarkoitus on sama. Piilohavainnoinnissa tutkittavat eivät tiedä, että yksi ryhmän jäsenistä on tutkijan roolissa. Tutkija osallistuu mukaan heidän toimintaansa ja samalla toimii havainnoitsijana. Havainnoinnissa ilman osallistumista, tutkittavat tietävät, että havainnoitsija tutkii heitä, mutta tässä tapauksessa havainnoitsija ei ole osallisena ryhmän tai tutkittavan toiminnassa. Toisin kuin osallistuvassa havainnoinnissa, tutkija on osana toimintaa ja on vuorovaikutuksessa tiedonantajien kanssa. Tällöin sosiaaliset vuorovaikutukset ovat erittäin tärkeitä. Neljäs muoto, osallistava havainnointi on luotu, jotta tutkija voi vaikuttaa ryhmän toimintaan, mutta myös siksi, että ryhmä toimisi aktiivisesti myös tutkijan muututtua passiiviseksi. Yhteinen periaate näille on, että toiminnassa ja aktiivisessa vuorovaikutuksessa saadaan monipuolisemmin esiin eri näkökulmia, kun asioista keskustellaan avoimesti ryhmän sisällä. Tutkijan roolissa on tärkeää kunnioittaa tiedonantajia ja heidän mahdollista tietämättömyyttään tutkimusta kohtaan. Tutkija on oppimassa, ei opettamassa tai kehittämässä. (Tuomi & Sarajärvi 2002, 84-85.)

4.2 Tutkimusaineiston riittävyys ja käsittely

Määrällisesti riittävän tutkimusaineiston määrittäminen on haastavaa kvalitatiivisessa tutkimuksessa. Aineiston koko ei määräydy tilastollisten säännönmukaisuuksien tai yhteyksien perusteella, jolloin on vaikea määrittää, että mikä määrä aineistoa on riittävä. Aineistona voi olla yhden tai useamman henkilön yksilöhaastattelu tai yksi suuri ryhmähaastattelu. Myös muut haastattelumuodot ovat mahdollisia. Usein kvalitatiivisessa tutkimuksessa ei ole edes ennalta määrätty riittävää tutkimusaineiston määrää. Tutkimus alkaa sillä, että tutkija yrittää tutustua kenttään, jossa toimii. Täten hänen on helppo valita ihmisryhmä, jota hän tutkii, jolloin luonnollisesti kohderyhmään kuuluvien henkilöiden määrä määrittää aineiston koon. Tutkija voi halutessaan myös rajata kohderyhmää, jos sen koko on liian suuri. (Hirsjärvi ym. 1997, 181-182.)

Kvalitatiivisessa tutkimuksessa aineisto on kylläntynyt, kun aineistoa on kerätty niin paljon, ettei uutta tietoa tutkimusongelmaan liittyen enää tule. Tutkija voi siis aloittaa yksittäisten ihmisten haastattelun ilman, että tietää kuinka montaa aikoo todellisuudessa haastatella. Haastattelut päättyvät, kun hän ei saa haastatteluista enää irti uutta tietoa ja samat asiat alkavat toistua haastatteluissa. Tällöin aineisto on kylläinen. Tässä on kuitenkin ristiriitoja kvalitatiiviseen tutkimukseen liittyen. Kvalitatiivisessa tutkimuksessa luontaista juuri onkin, että jokainen tarina ja henkilö on uusi sekä yksilöllinen. On myös paljon tutkijan taksosta kiinni, että kuinka paljon hän osaa löytää uusia näkökulmia ja relevantteja nostoja tutkimusongelmiin liittyen. (Hirsjärvi ym. 1997, 182.) Kuitenkin, oleellista on miettiä, että kerätty aineisto vastaa tutkimusongelmiin ja tieto, jota on saatu, on tavoiteltua. Tällöin voidaan sanoa, että kerätty data on riittävä. (Ronkainen ym. 2013, 118.)

Kun riittävä määrä aineistoa on kerättyä, alkaa tutkimusaineiston käsittely. Data raaka muodossa esiintyy siinä muodossa kuin se on kerätty, esimerkiksi, nauhoitettuna haastatteluna tai kirjallisesti täytettynä lomakkeena. Datan analysointia on haastava tehdä kerätyssä muodossa, joten kaikki data on muokattava analysoitavaan muotoon. Aineisto on oltava jollain tasolla hallittavassa muodossa, jotta sitä voidaan käsitellä. Tätä voi jo osittain tehdä aineistoa kerätessä, esimerkiksi käyttämällä kyselyssä sähköistä pohjaa, joka tallentaa datan valmiiksi analysoitavaan muotoon (diagrammit, taulukot yms.) Kyselyt ja haastattelut tulee koodata siten, että tiedonantajien nimet jäävät koodien taakse tietoturvasyistä. (Ronkainen ym. 2013, 118-119.)

Nauhoitetut haastattelut tulee litteroida eli kirjoittaa puhtaaksi tekstiksi esimerkiksi tietokoneella. On tärkeää tehdä päätös siitä, että kuinka tarkasti litterointi tehdään. Luonnollisesti puhe tulee kirjoittaa puhtaaksi, mutta mahdollista on kirjoittaa myös esimerkiksi, naurahdukset, tauot ja epäröinnit, jos katsoo ne tarpeelliseksi. Ne ovat osa havainnointia, joten jos havainnointi on yksi aineistonkeruumenetelmä, ne olisi hyvä kirjata ylös. On hyvä muistaa, että puhutun sisällön litterointi riittää, jos analyysin tarkoitus on sisältöjen luokittelu. Lisäksi, jos litterointia tehdään turhan tarkasti ja kaikki vuorovaikutuksen piirteet kirjataan tarkasti, mennään helposti vuorovaikutuksen tutkimiseen ja itse asian sisältö kärsii. On erityisen tärkeä muistaa, että pelkästään tietojen muokkaaminen analysoitavaan muotoon muuttaa aineistoa. Kyse ei ole enää raakamateriaalista vaan käsitellystä aineistosta, josta on poistettu tekijöitä. Tällöin tutkijan on tehtävä päätöksiä, että miten hän korvaa tai käsittelee puuttuvat tiedot, jotka jäävät pois analysoitavasta materiaalista. Raakamateriaalia käsiteltäessä syntyy myös paljon sivumateriaalia, joka on huomioitava ja taltioitava. Analyysia varten tehtävät koodaukset ja koodausluettelo on yksi esimerkki syntyvästä sivumateriaalista. (Ronkainen ym. 2013, 120-121.)

5 Tutkimuksen toimeksiantaja ja tausta

Opinnäytetyön toimeksiantajana toimii Suomen Golfliitto ry. Vielä tarkemmin, toimeksianto tuli golfliiton kilpaurheilun ohjausryhmältä. Suomen Golfliittoon kuuluu kaikki suomalaiset yhdistysrekisteriin kuuluvat golfseurat. Golfliitto toimii siis valtakunnallisena kattojärjestönä, jonka tehtävänä on golfurheilun alalla Suomessa. Liiton organisaatio toimii toimiston henkilökunnan, luottamuselimien ja ostopalveluina toimivien tukiorganisaatioiden avulla. (Suomen Golfliitto 2019a.)

Golfliiton toimieliminä toimii kaksi kertaa vuodessa järjestettävä liittokokous sekä liittohallitus, joka on golfliiton edustaja ja toimeenpaneva elin. Hallituksessa on kaksitoista liitonalaista toimikuntaa. Golfliitto on myös kansallisesti Suomen Olympiakomitean jäsen ja täten vastaa suomalaisten golfyhteisöjen kansainvälisistä yhteyksistä. Tärkeimmät kansainväliset yhteydet ovat Kansainvälinen Golfliitto (International Golf Federation), Euroopan Golfliitto (European Golf Association) sekä säännöistä päättävät Eurooppalainen R&A ja Yhdysvaltalainen Golfliitto (United States Golf Association). (Suomen Golfliitto 2019a.)

Golfliitossa toimiva kilpa- ja huippu-urheiluyksikkö kertoo 2020 asti kestävänsä strategiasaan panostavan kilpagolfiin ja sen menestymiseen. Lisäksi, muita painopistealueita ovat kilpapelaaajien määrän kasvattaminen, valmennuksen tehostaminen seuroissa ja kilpa- sekä valmennustoiminnan laadun jatkuva kehittäminen. Yksikössä toimii yksi vakituinen liittovalmentaja, jonka lisäksi muut valmennuspalvelut toteutetaan ostopalveluina. (Suomen Golfliitto 2019b.)

Kilpa- ja huippu-urheiluyksikön ohjausryhmän puolesta on katsottu tarpeelliseksi, että selkeytetään suomalaisen kilpagolfarin urapolkua sekä vaatimustasoa, jotta tietoa voidaan jatkossa käyttää työkaluna uusien pelaajien urasuunnitteluun sekä valmennukseen. Tarkoituksena olisi laatia dokumentti, johon on kirjattu golfin huipulle tähtäävän pelaajan tuoksi menestykseen vaadittavia tekijöitä, urapolkua sekä pelaajaprofiili. Lähteinä käytetään jo maailmalla pelaavien suomalaisten kilpapelaaajien tarinoita, kokemuksia, ajatuksia ja urapolkua, joiden pohjalta rakennetaan työkalu uusien pelaajien avuksi. Työn lopputulosta voidaan käyttää pelaajien valmennuksen lisäksi heidän urasuunnittelussaan sekä työn avulla pelaajille, sekä heidän taustajoukoilleen on helppo näyttää konkreettisia asioita ja toimia, joita vaatii saavuttaakseen ammattilais-statusen ja menestymisen ammattilaisena. Suomessa on tälläkin hetkellä suuri määrä junioripelaajia, jotka haaveilevat ammattilaisuudesta golfissa. Vaikka menestyminen vaatii kovaa ja oikeanlaista harjoittelua,

harva heistä ja heidän taustajoukoistaan kuitenkaan tietävät konkreettisesti, että mitä menestyminen vaatii oikean harjoittelun lisäksi. Tämän työn tarkoitus on avata ne tekijät.

Haastateltava kohderyhmä muodostui suomalaisista ammattilaisista, miehistä sekä naisista, jotka pelaavat kaudella 2019 Euroopan pääkiertuetta tai Euroopan haastajakiertuetta. Miehistä tämä tarkoittaa siis European Tour- pelaajia sekä Challenge Tour- pelaajia ja naisissa taas Ladies European Tour- pelaajia. Kohderyhmä on tarkoin valittu juuri menestyksen ja kilpailukategorian perusteella. Tällä hetkellä suomalaisella kilpagolfilla menee hyvin, sillä miehistä ennätysmäärällä (viisi) pelaajista on täysi osallistumisoikeus Euroopan pääkiertueelle. Myös naisten kilpagolfissa on vahva edustus Euroopan pääkiertueella.

Tavoitteena oli haastatella mahdollisimman montaa edellä mainittujen kategorioiden pelaajaa, jotta dataa saadaan kerättyä runsaasti ja työhön saadaan mahdollisimman monen pelaajan ajatuksia sekä kokemuksia. Kohderyhmä on tarkoituksella mahdollisimman laaja, jotta dataa saadaan varmuudella kerätyksi riittävästi. Ymmärrettävästi kiertueilla pelaavat pelaajat ovat hyvin kiireisiä, joten haastatteluiden sopiminen toi haasteita. Haastatteluiden avulla pyrittiin saamaan pelaajilta tietoon, että mitkä tekijät ovat mahdollistaneet heidän menestymisensä ja mitä konkreettisia toimia vaatii saavuttaakseen pelioikeuden Euroopan huipulla. Haastatteluiden runko perustui neljän tutkimusongelman pohjalta. Tutkimusongelmat ovat laajempia kokonaisuuksia, joiden pohjalta yksittäiset kysymykset ovat luotu. Tutkimusongelmat käsittelevät urheilijan polkua, pelaajan tausta-asioita, menestymisen kulmakiviä ja urasuunnittelua.

6 Tutkimuksen tarkoitus ja tutkimusongelmat

Golfliiton kilpa- ja huippu-urheiluyksikön ohjausryhmän puolesta on katsottu tarpeelliseksi, että selkeytetään suomalaisen kilpagolfarin urapolkua, menestystekijöitä sekä vaatimustasoja. Tarkoituksena on laatia dokumentti, johon on kirjattu golfin huipulle tähtäävän pelaajan tueksi menestykseen vaadittavia tekijöitä, ammattilaisten urapolkua sekä pelaajaprofiili. Lähteinä käytetään jo maailmalla pelaavien suomalaisten kilpapelaaajien tarinoita, kokemuksia, ajatuksia ja urapolkua, joiden pohjalta rakennetaan työkalu uusien pelaajien avuksi. Työn lopputulosta voidaan käyttää nuorten pelaajien valmennuksen sekä urasuunnittelun tukimateriaalina. Lisäksi työn tuloksia voidaan käyttää vaatimustason selkeyttämiseksi nuorille pelaajille sekä heidän taustajoukoilleen. Työn tarkoituksena on selvittää ne tekijät, joita vaaditaan menestyäkseen kansainvälisillä ammattilaiskiertueilla, jotta tulevien ammattilaisten valmistautuminen ammattilaisuuteen olisi osittain helpompaa.

Tavoitteena on siis laatia selkeä dokumentti, jossa selkeästi ja tiivistetysti esitetään tutkimuksessa saatuja tuloksia. Valmis dokumentti toimisi toimeksiantajan apuvälineenä, vaatimustason selkeyttäjänsä sekä nuorten pelaajien valmennuksen ja urasuunnittelun tukimateriaalina. Työn tulos pyrkii osittain auttamaan jatkuvan kilpamenestyksen varmistamisessa kansainvälisellä tasolla.

Tutkimuksessa haastateltiin suomalaisia huippupelaajia, jotka ovat pelanneet Euroopan korkeimmilla tasoilla. Tutkimus jaettiin neljään tutkimusongelmaan ja jokaisen tutkimusongelman selvittämiseksi luotiin kysymyspatteristo. Tutkimusongelmat käsittelevät pelaajan ja valmentajan välistä suhdetta sekä sen merkitystä, pelaajan tausta-asioita sekä taustajoukkoja, pelaajan urasuunnittelua sekä ammattilaiseksi siirtymistä ja pelaajan menestystekijöitä sekä uran käännekohtia.

6.1 Mikä on ollut valmentajan / valmentajien merkitys kansainväliselle uralle yltäneen suomalaisgolfarin uralla?

Ensimmäinen tutkimusongelma käsittelee pelaajan ja valmentajan suhdetta. Tarkoituksena on selvittää, että mikä on valmentajan / valmentajien suhde pelaajan uralla sen eri vaiheissa. Haastatteluissa paneuduttiin esimerkiksi siihen, että kuinka pitkä tai pitkiä suhteet ovat olleet ja onko vaihtelua tapahtunut paljon uran eri vaiheissa, sekä selvitettiin, että onko tällä merkitystä menestymisen suhteen. Kartoitettiin myös pelaajien näkökulmasta valmentajan tärkeimpiä ominaisuuksia sekä valmentajan roolia kauden ja kisakalenterin eri vaiheissa.

6.2 Mitkä eri tausta-asiat ja tausta-joukot ovat auttaneet kansainväliselle tasolle yltäneen suomalaisgolfarin urakehityksessä ja miten?

Toinen tutkimusongelma käsittelee vahvasti pelaajan tausta-asioita sekä taustalla toimivaa tiimiä, sekä niiden merkitystä uran eri vaiheissa. Selvitettiin, että mitä tausta-asioita sekä tausta-joukkoja pelaajan selustassa toimii sekä miten ne auttavat häntä etenemään urallaan. Haastatteluissa myös keskusteltiin pelaajan markkinoinnista, brändäyksestä sekä hänen tiiminsä merkityksestä.

6.3 Miten suomalaisgolfarin tulisi tehdä urasuunnittelua uran eri vaiheissa päätäkseen kansainväliselle tasolle ja säilyttääkseen paikkansa siellä, sekä mitkä asiat vaikuttavat ammattilaiseksi siirtymiseen?

Kolmas tutkimusongelma käsittelee pelaajan urasuunnittelua sekä statuksen vaihtoa amatööristä ammattilaiseksi. Pyrittiin erityisesti kartoittamaan, että miten pelaaja on edennyt urallaan ja mitkä tekijät ovat erityisesti vieneet häntä urallaan eteenpäin. Niiden lisäksi selvitettiin sitä, että onko uran eteneminen ollut suunniteltua ja kuinka tarkasti. Toinen suuri kysymys tämän tutkimusongelman alla on se, että koska pelaajan on hyvä siirtyä ammattilaiseksi. Pelaamisen taso, ulkopuolisten tuki sekä pelaajien omat kokemukset siirtymävaiheessa ovat keskiössä.

6.4 Mitä menestystekijöitä ja uran käännekohtia kansainväliselle tasolle yltäneet suomalaisgolfarit ovat kokeneet ja mitä niistä voi oppia?

Viimeinen tutkimusongelma käsittelee pelaajan menestystekijöitä sekä uran käännekohtia, jotka ovat antaneet uralle suuren edistysaskeleen. Mitkä ominaisuudet, tekijät, tapahtumat sekä muut vaikuttajat ovat vieneet suomalaiset huippugolfarit korkealle kansainväliselle tasolle. Viimeisessä tutkimusongelmassa kartoitetaan myös uran vaikeista tilanteista ja niiden vastoinkäymisten selvittämisestä.

7 Menetelmät

Kyseessä on kvalitatiivinen eli laadullinen tutkimus. Kvalitatiivinen tutkimus eroaa kvantitatiivisesta eli määrällisestä tutkimuksesta siten, että laadullisessa tutkimuksessa ollaan enemmän kiinnostuneita todellisesta elämästä, laadusta ja asioista, joita ei voi määrällisesti mitata. Esimerkiksi, määrällisten kysymysten sijaan, kvalitatiivisessa tutkimuksessa kysytään paljon laatuun liittyviä kysymyksiä. (Hirsjärvi, Remes & Sajavaara 1997, 160-161.) Tässäkin tutkimuksessa paneudutaan runsaasti pelaajien omiin kokemuksiin sekä ajatuksiin, jotka ovat olennainen osa kvalitatiivista tutkimusta. Tutkitaan merkityksiä, jotka ovat yhteydessä johonkin suurempaan kokonaisuuteen. Esimerkiksi, haastattelun yksittäiset kysymykset sidotaan yhteen kokonaisuuteen tai jopa henkilön historiaan. (Ronkainen ym. 2013, 83.)

Kvalitatiivinen tutkimus pitää sisällään monia erilaisia piirteitä. Kvalitatiivisessa tutkimuksessa tärkeää hahmottaa kokonaisuus, sillä tutkimus on luonteeltaan hyvin kokonaisvaltainen ja tietoa pyritään hankkimaan todellisissa tilanteissa ja mieluusti ihmisiltä. Kvalitatiivisessa tutkimuksessa ihmisten haastattelut, ihmisten toiminnan seuraaminen tai keskustelut ovat hyvin yleisiä tiedonkeruumenetelmiä. Myös erilaiset ihmisille järjestettävät tehtävät, pulmat ja ryhmäkeskustelut ovat hyviä tapoja kerätä tietoa. Ihminen toimii suurimpana tiedonlähteenä ja tutkija itse toimii tiedon kerääjänä omien havaintojen avulla. Tutkijan tulisi käyttää induktiivista analyysia käsitellessään saamaansa tietomassaa. Hänen tulisi paljastaa uusia ja erilaisia asioita ja seikkoja, joita ei välttämättä osattu odottaa ennen tulosten julkistamista. Tarkoitus ei ole todistaa ennalta määrättyä hypoteesia, vaan saada tutkimuksen avulla luotua jotain uutta väittämää tai näkökulmaa. (Hirsjärvi, ym. 1997, 164.) Tässä tutkimuksessa on kerätty dataa haastatteluiden ja keskusteluiden avulla. Tutkimustuloksissa on esitelty yleisimpiä vastauksia sekä ilmiöitä, joita haastatteluista on selvinnyt. Mitään ennalta määrättyä ei ole pyritty todistamaan vaan esiin on tuotu ajatuksia sekä kokemuksia, joita Suomen huippugolfarit ovat kokeneet.

7.1 Tutkimuksen kohderyhmä

Kvalitatiivisessa tutkimuksessa on tärkeää valita kohderyhmä hyvin tarkoituksellisesti. Kohderyhmän tulisi olla tarkoin valittu ja ryhmän jäsenillä tulisi olla yhteneväisyyksiä, jotta tutkimuksen sisältö olisi mahdollisimman yhteneväinen. Jos kohderyhmä on laaja, eikä sitä ole tarkoin määritetty, niin tutkimuksessa syntyy haasteita. Kohderyhmä tulisi valita tutkimusongelmien mukaan. Tutkimuksessa tapaukset käsitellään aina ainutlaatuisina, uusina ja erilaisina tapauksina, jolloin myös aineistoa käsitellään sen mukaisesti. Jokainen haastattelu ja tulosten analysointi on uusi, oma tilanteensa, eikä niitä tule verrata muihin

tilanteisiin. Näistä johtuen, myös tutkimuksen suunnitelma etenee ja muokkautuu tutkimuksen edetessä, joten tarkkaa ja yksityiskohtaista suunnitelmaa on mahdoton tehdä etukäteen. (Hirsjärvi, ym. 1997, 164.)

Tutkimuksen kohderyhmä on valikoitu tarkoin ja se on selkeästi rajattu. Kohderyhmän valinta tehtiin yhdessä toimeksiantajan kanssa. Yhdessä kartoitettiin, että mitä he haluavat tutkimuksella selvittää, jonka jälkeen rajattiin kohderyhmä, joka on parhaalla mahdollisella tavalla tutkimuksen hyödyksi. Tutkimuksen kohderyhmäksi valikoitui suomalainen pelaajisto, jolla on pelioikeus kuluvalle kaudella joko miesten European Tourille, miesten Challenge Tourille tai naisten Ladies European Tourille. Kokonaisuudessaan tämä tarkoittaa 15 suomalaista golfammattilaista, joista kymmenen kanssa suoritettiin haastattelu. Tutkimukseen osallistuneiden pelaajien nimiä ei mainita. Kymmeneen haastateltavaan kuului kuusi miestä ja neljä naista. Miehistä kolmella on pelioikeus European Tourille ja kolmella taas Challenge Tourille, joten jokaisesta kategoriasta saatiin pelaajia tutkimukseen. Pelaajisto valittiin juuri heidän kokemuksensa sekä pelikategorian mukaan. Kyseisellä pelaajistolla on runsaasti kokemusta tämänhetkisestä kilpailemisesta sekä ammattilaisuudesta Euroopan korkeimmilla tasoilla.

7.2 Tutkimusasetelma

Ammattilaisia lähestyttiin aluksi toimeksiantajan toimesta, jolloin pelaajille selvitettiin, että mistä tutkimuksessa on oikein kyse. Tämän jälkeen pelaajia lähestyttiin henkilökohtaisesti, jolloin sovittiin yhteinen tapaaminen tutkimukseen liittyen. Haastattelussa käytetyt kysymykset luovutettiin pelaajille etukäteen, jotta he voivat tutustua aiheeseen. Tutkimuksen haastattelut suoritettiin yksittäisten pelaajien kanssa kasvotusten, jolloin haastattelut oli mahdollista äänittää sekä haastatteluiden aikana oli mahdollisuus esittää tarkentavia kysymyksiä. Kun haastattelut oli äänitetty, ne litteroitiin karkeasti. Tämä tarkoittaa sitä, että haastatteluja ei litteroitu sanatarkasti sanasta sanaan vaan kirjalliseksi koottiin vain oleelliset sekä konkreettiset vastaukset. Kaikki turha sekä ylimääräinen pyrittiin karsimaan pois litterointivaiheessa. Myöskään havainnointia ei käytetty tiedonkeruumenetelmänä, joten ainoastaan konkreettisia vastauksia käsiteltiin. Jokainen haastattelu litteroitiin omaksi tiedostoksi, jonka jälkeen jokainen yksittäinen haastattelu käytiin huolellisesti läpi. Kymmenestä haastattelusta syntyi yli 90 A4 sivua raakadataa. Datasta nostettiin esiin oleellisia ja usein mainittuja asioita, joista oli konkreettista apua tutkimusongelman selvittämisessä. Tutkimusongelmiin vastattaessa, korostettiin yleisesti esiin nousseita asioita sekä pelaajien yhtäläisyyksiä menestymisen kannalta.

7.3 Haastattelun runko ja sisältö

Haastatteluissa käytetty kysymyspatteristo on tehty huolellisesti ja sen rakentamisessa on ollut useita toimeksiantajan edustajia mukana sekä antamassa omia mielipiteitään. Opinäytetyöprojekti lähti käyntiin yhteisellä tapaamisella, jossa mukana oli toimeenpanijan lisäksi golfliiton edustajista kilpaurheilupäällikkö, valmennuskoordinaattori sekä kaksi liittovalmentajaa. Heidän kanssaan kartoitettiin työn tavoitteita, kohderyhmää sekä työskentelytapoja. Tapaamisen jälkeen aloitettiin kysymyspatteriston rakentaminen. Kysymyspatteristoa rakennettiin ensimmäisen palaverin pohjalta, jonka jälkeen haastattelun runko luovutettiin toimeksiantajan edustajien kommentoitavaksi. Jokaiselta toimeksiantajan edustajalta saatiin tarpeelliset kommentit, jonka jälkeen kysymyspatteristo muokattiin lopulliseen muotoonsa. Vielä ensimmäisen haastattelun jälkeen tehtiin muutama pieni muutos lähinnä kysymysten rakenteisiin ja sijoitteluun haastattelussa.

Haastattelun runko on rakentunut neljän tutkimusongelman ympärille. Jokaisen tutkimusongelman alla on kysymyspatteristo, joka käsittelee tutkimusongelmaa. Haastatteluissa käytetyt kysymykset tutkimusongelmineen olivat seuraavat:

1. Mikä on ollut valmentajan / valmentajien rooli kansainväliselle uralle yltäneen suomalaisgolfarin uralla?
 - Pelaajan ja valmentajan suhde on parhaimmillaan vuosia kestävä. Millainen suhde sinulla ja valmentajalla / valmentajilla on ollut? Koska suhde alkoi? Onko päättynyt ja miksi? Jos valmentaja on vaihtunut, mitä vaikutuksia?
 - Mikä merkitys suhteella / suhteilla on ollut uran aikana? Miten se on kehittynyt uran eri vaiheissa? Esimerkiksi, juniorivuosina / ammattilaiseksi siirtymisessä / nyt?
 - Miten suhteet ja yhteistyö muuttuu eri aikoina vuosikellossa? Esimerkiksi, off seasonilla, kisakaudella, alkuvuikosta, loppuvuikosta jne.
 - Mielestäsi valmentajan tärkeimpiä ominaisuuksia juuri pelaajan menestymisen kannalta uran eri vaiheissa? Vaihtuiko ominaisuudet vai ovatko ne pysyneet samoina läpi uran?
 - Miten harjoittelu on muuttunut uran eri vaiheissa?
 - Merkittävimmät hetket valmentajien kanssa? Hyvät sekä heikoimmat hetket.
2. Mitkä eri tausta-asiat ja taustajoukot ovat auttaneet kansainväliselle uralle yltäneen suomalaisgolfarin urakehityksessä ja miten?

- Mitä tausta-asioita golfammattilaisella on uran eri vaiheissa? Milloin mikäkin tulee ajankohtaiseksi?
 - Managerin rooli uran eri vaiheissa. Koska se tulee ajankohtaiseksi? Onko manageri vaihtunut monesti uran aikana? Jos on, miksi?
 - Mikä on caddien rooli pelaajalle? Missä vaiheessa vakituinen caddie?
 - Yhteistyökumppaneiden rooli ja merkitys uran eri vaiheissa?
 - Mikä on pelaajan vuosibudjetti kullakin tasolla sekä miten menot jakautuvat? Kuinka paljon budjetti muuttuu uran eri vaiheissa sekä tasojen välillä?
 - Keitä henkilöitä kuuluu golfarin taustajoukkoihin ja mikä on kenenkin rooli? Tiimin merkitys?
 - Miten pelaajan tulisi markkinoida ja brändätä itseään? Koska aloitit sen ja miksi? Miksi se on tärkeää? Millainen tukijoukko sinulla on markkinoinnissa? Missä kohtaa sponsorit ovat olennainen osa golfarin uraa?
 - Junioriaikoina miten seura tuki toimintaa? Miten vahvasti perhe oli tukena nuorena? Muuttuiko seuran ja perheen rooli uran eri vaiheissa? Miten?
 - Mitä muita taustavaikuttajia sinulla oli uran eri vaiheissa? Mikä oli heidän rooli?
3. Miten suomalaisgolfarin tulisi tehdä urasuunnittelua uran eri vaiheissa päästäkseen kansainväliselle tasolle ja säilyttääkseen paikkansa siellä, sekä mitkä asiat vaikuttavat ammattilaiseksi siirtymiseen?
- Missä vaiheessa uraa aloitit ns. tarkemman urasuunnittelun? Kenen / keiden avustuksella, ketkä olivat suunnittelun avainasemassa?
 - Perustele valintojasi urasuunnittelussa. Mielipide mm. College Golfista, miksi / miksi ei?
 - Millaisia eri mahdollisuuksia sinulla on ollut urallasi, jotka ovat kuitenkin jääneet käyttämättä? Esim. College Golf tai vastaavat?
 - Urasuunnittelun merkitys / rooli uran eri vaiheissa?
 - Kuinka pitkällä tähtäimellä suunnittelua tehdään / tehtiin uran eri vaiheissa?
 - Miten omalla kohdalla suunnitelma on toteutunut uran eri vaiheissa? Mitkä asiat urasuunnitelmissa ovat olleet isoimmat epäonnistumiset?
 - Missä vaiheessa kansainvälinen kilpapelaaaminen tulee ajankohtaiseksi? Miksi?
 - Mitä urallasi on jatkossa suunnitelmissa?
 - Mitä olet suunnitellut kilpapelaaamisen jälkeen? Mitä mahdollisuuksia kilpapelajana toimiminen on tuonut pelaamisen lisäksi?
 - Milloin tarkalleen siirryit ammattilaiseksi ja miksi juuri silloin?
 - Mitkä tekijät vaikuttivat päätökseesi?

- Vaikuttiko päätökseesi tilastot / vertailut muihin? Millaiset?
 - Milloin tarkalleen siirryit ammattilaiseksi ja miksi juuri silloin?
 - Mitkä tekijät vaikuttivat päätökseesi?
 - Vaikuttiko päätökseesi tilastot / vertailut muihin? Millaiset?
 - Oliko sinulla tavoitteita amatööriuralla, joiden saavuttamisen jälkeen olit valmis ammattilaiseksi?
 - Olitko mielestäsi valmis? Tiesitkö mitä ammattilaiseksi siirtyminen tuo mukanaan?
 - Millaisia asioita mielestäsi pitää olla kunnossa ammattilaiseksi siirryttäessä?
 - Mihin asioihin tarvitsit tukea siirtymävaiheessa? Saitko tukea? Mistä ja keneltä sait tukea?
 - Jos et saanut riittävästi tukea siirtymävaiheeseen, keneltä olisit sitä halunnut tai tarvinnut? Kuka olisi voinut auttaa ja miten? Miksi tukea ei tullut?
4. Mitä menestystekijöitä sekä uran käännekohtia kansainväliselle tasolle yltäneet suomalaisgolfarit ovat kokeneet ja mitä niistä voi oppia?
- Mitkä ovat ne tekijät, jotka ovat tuoneet sinut urallasi siihen pisteeseen, jossa olet nyt. Mitä eri tekijöitä oli uran eri vaiheissa?
 - Mitä yhteisiä tekijöitä näkyy ET/CT- pelaajissa kun pelaat kiertuetta? Onko yhdistäviä tekijöitä, jotka ovat mahdollistaneet pelaamisen kyseisellä tasolla?
 - Menestyminen ja voittaminen tuo pelaajan nimeä tunnettavaksi, onko muita tapoja ”menestyä” ja saada nimeä kuin voittaminen? Mitä?
 - Missä vaiheessa uraa tuli menestymistä ja millä tasolla? Koska huomasit, että voisit alkaa elättää itseäsi golfilla? Koska ensimmäinen FJT voitto? Koska ensimmäinen FT voitto? Entä CT? Jne.
 - Mitä ns. Break Pointteja urallasi oli ja missä vaiheessa? Mikä oli niiden arvo ja merkitys? Miten ne syntyivät?
 - Minkä ikäisenä lähdit ensimmäisiin kansainvälisen kiertueen karsintoihin? Montako yritystä pysyvä kiertuepaikka vaati?
 - Millaisista loukkaantumisista olet kärsinyt? Mitä näistä loukkaantumisista on seurannut uran kannalta?
 - Mitkä ovat olleet urasi raskaimpia tilanteita? Miten ne syntyivät?

7.4 Tutkimustulosten tarkastelu

Kun kaikki haastattelut oli litteroitu karkeasti omaksi kirjalliseksi tiedostoksi, alkoi niiden käsittely. Tuloksista nostettiin esiin asioita, jotka olivat nousseet esiin useissa eri haastatteluissa sekä korostettiin konkreettisia ja hyviä esimerkkejä, joita pelaajat kertoivat. Dokumenteista pyrittiin löytämään yhtäläisyyksiä, jotka olisivat oleellisia tutkimusongelmien ratkaisemiseksi. Kun kaikki dokumentit oli käyty läpi ja oleelliset asiat oli nostettu esille, ne kirjattiin yhteiseksi tiedostoksi. Kuitenkin jokainen tutkimusongelma oli omana tiedostonaan. Tämän jälkeen ne koottiin yhteiseksi tiedostoksi ja esitysmuotoon Powerpoint-tiedostoksi. Powerpoint-tiedostoa käytettiin, kun tutkimustuloksia esiteltiin toimeksiantajalle ja heidän edustajilleen. Tuloksista pidettiin useita esityksiä alan eri edustajille. Jokaisen esityksen jälkeen, tuloksista keskusteltiin ja niiden pohjalta pyrittiin tekemään yhteisiä johtopäätöksiä sekä suunnitelmia jatkoa ajatellen. Tuloksissa sekä esityksissä käytetyt esimerkki lainaukset pelaajilta on esitetty nimettöminä.

8 Tutkimustulokset

8.1 Valmentajan sekä valmennussuhteen merkitys kansainväliselle uralle yltäneen suomalaisgolfarin uralla

Pelaajien ja valmentajien välillä suositaan pitkiä valmennussuhteita. Valtaosa valmennussuhteista ovat hyvinkin pitkäkestoisia ja vaihtuvuutta valmentajissa näkyy vähän. Paria poikkeusta lukuun ottamatta valmennussuhteet ovat olleet vähintään kuusi vuotta kestäviä, pisimmillään suhteet ovat olleet yli 20 vuotta pitkiä. Neljällä pelaajalla sama valmentajasuhte on kestänyt koko tähänastisen ammattilaisuuden tai jopa kauemmin. Valmentajaa on myös vaihdettu seitsemän pelaajan toimesta jossain vaiheessa uraa, mutta tärkeää on mainita, että valmentajan vaihdos on tullut aina pelaajan toimesta. Pelaaja on vaihtanut valmentajaa, koska entinen suhde on tullut tiensä päähän, tai vaihdos on ollut luonnollinen, esimerkiksi vaihtanut juniorivuosien valmentajan uuteen, kun ammattilaisuus alkaa hämmöttää. Pelaajat hakevat uusia ideoita sekä ajatuksia harjoitteluun sekä pelaamiseen, jos nykyinen valmentaja ei niitä pysty tarjoamaan, on valmentajan vaihdos ajankohtaista. Myös pelaajat tarvitsevat valmentajiltaan tiettyjä asioita, vaikka tekniikan kehittämiseen. Jos pelaaja ei tarvitsemiaan asioita saa, on myös tällöin valmentajan vaihdoksen aika.

Haastatteluista myös selvisi, että miten suhde on kehittynyt uran edetessä. Pelaajilla on ollut useita vuosia kestäviä valmennussuhteita, joten ne ovat vuosien varrella kehittyneet molemmille edullisiksi. Kolme pelaajaa korosti, että etenkin juniorivuosina valmentaja toimi pääosin auktoriteettina, joka kertoi, että miten tulee harjoitella ja missä kisoissa tulisi pelata. Eräs pelaaja sai jopa valmiita harjoitusohjelmia omalta valmentajaltaan. Oleellista kuitenkin oli myös se, että nuorena valmennus tai valmentaja ei ollut oleellisen tärkeää. Tärkeää oli viettää omaa aikaa kentällä kavereiden kanssa sekä tehdä monipuolisesti juttuja yksin tai porukalla. Pelaajan kasvaessa ja oman ymmärryksen lisääntyessä, valmentajan auktoriteetti pieneni huomattavasti. Nykyisin ammattilaisilla harjoittelu sisältää paljon keskustelua sekä ajatusten vaihtoa, sillä pelaajien oma ymmärrys omasta tekniikasta, pelaamisesta ja lajista ylipäätään on lisääntynyt merkittävästi. Pelaajien keskuudessa myös korostettiin sitä, että valmentaja on myös kehittynyt, kasvanut ja oppinut valmennussuhteen aikana pelaajalta. Valmentajilla on mahdollisuus kouluttautua jatkuvasti ja lisätä omaa tietotaitoaan, jolloin valmentaja kehittää itse itseään. Suhdetta kuvailtiin kasvutarinana, jossa kuljetaan yhdessä eteenpäin ja samalla molemmat oppivat molemmilta osapuolilta.

Pelaajien korostaessa valmentajan tärkeimpiä ominaisuuksia pelaajan menestymisen kannalta, esiin nousi toistuvasti se, että valmentajan on oltava läsnä sekä yhtä sitoutunut tekemiseen kuin pelaajakin. Valmentajan tietämys pelaajasta yksilönä, pelaajan tasosta sekä siitä, että mistä ollaan tulossa ja mihin ollaan menossa, olivat tärkeitä pointteja. Jotta valmentaja pystyy tukemaan pelaajaa pitkälle, on hänen tunnettava pelaajansa perinpohjaisesti. Myös kommunikaatio sekä luottamus pelaajan ja valmentajan välillä olivat arvokkaita nostoja. Valmentajan tulee ujuttaa pelaajaan oikeita asioita, sekä olla mukana luomassa uskoa pelaajan menestymiseen. Uskoa tulisi luoda etenkin harjoitteiden ja treenien kautta, jolloin pelaajaa tulisi haastaa jatkuvasti sekä saada tämä ylittämään itsensä. Valmentajalta vaadittiin myös pitkäjänteisyyttä sekä pitkäjänteistä tekemistä pelaajan kanssa. Aivan kuten eräs miespelaaja mainitsikin ”Valmentajan pitää olla pitkäjänteinen henkilö, joka uskoo omaan juttuunsa. Hänen mielipiteensä ei juurikaan muutu, esimerkiksi tekniikasta. Pitää olla tasainen ajattelumaailma. Koen, että monet suomalaiset menestyvät juuri siksi, että tekevät tiettyjä juttuja pitkään.” Valmentajalla tulisi olla valmis konsepti, johon hän luottaa ja jonka pohjalta hän toimii, hänen mielipiteensä tekniikasta ei juurikaan muutu. Pelaajien mietteet taas juniorivalmentajista ja heidän tärkeimmistä ominaisuuksistaan eivät juurikaan muuttuneet. Valmentajalta haluttiin inspiroivaa toimintaa harjoittelussa, sekä vaadittiin oikeiden ratkaisujen tekemistä oikeaan aikaan, jotta pelaaja kehittyminen olisi maksimaalista. Oikean tekniikan opettamista varhaisessa vaiheessa korostettiin, jotta vanhempana pelaajan ei tarvitse tehdä suuria muutoksia omaan swingiinsä ja perusasiat ovat nuoresta pitäen hallussa.

Vaikka valmentajalla oli suuri vastuu juniorina pelaajasta, oli harjoittelukulttuurissa suuri ero juniorivuosien ja ammattilaisvuosien välillä. Juniorina pelaajat harjoittelivat paljon porukalla sekä omatoiminen tekeminen omalla vapaa-ajalla oli oleellisen tärkeää. Iso osa, jopa kuusi pelaajaa kehui, että porukalla harjoitellessa sekä pelatessa ympäristö oli kilpailullinen vaikkei tekeminen ollutkaan totista. Kaikki viettivät juniorina todella paljon aikaa kentällä, löivät paljon palloja, pelasivat kavereiden kanssa, kisailivat lähipelikisojen parissa ja ylipäätään viettivät aikaa golfkentällä. Hyvä porukka ympärillä oli tärkeä. Vanhetessa harjoittelu muuttui systemaattisemmaksi sekä tehokkaammaksi, toistomäärät vähenivät huomattavasti. Ammattilaisena pelaajat eivät vietä kentällä turhaa aikaa eivätkä he lyö turhia palloja. Kaikella tekemisellä on selkeä tarkoitus. Myös fysiikkaharjoittelu, palautuminen sekä kehonhuolto on nykyisin oleellinen osa ammattilaisen harjoittelukulttuuria. Kisoja on vuodessa useita, jolloin selkeiden harjoittelukausiensa sijoittaminen kalenterivuoteen on hankalaa. Tällöin korostuu myös palautuminen ja kehonhuolto, jotta pelaaja pysyy koko pitkän kauden ajan kisakuntoisena. Kaksi pelaajaa kertoi, että nykyisin harjoittelussa on mukana paljon treenejä. Pelaaja suorittaa treenit valmentajan johdolla. Treenien ideana on, että opetellaan teknisiä asioita treenien avulla. Esimerkiksi, pelaaja laitetaan lyömään

lyöntejä eri asennoista sekä eri paikoista, jolloin tekniset muutokset tapahtuvat automaattisesti, välillä ilman, että pelaaja edes huomaa muutosta. Nämä treenit kehittivät huomattomasti pelaajan taitoja. Harjoittelu on myös muuttunut vuosien edetessä paljon tehokkaammaksi, esimerkiksi lapsen syntymän seurauksena. Aikaresurssit on vanhemmiten käytettävä tehokkaammin hyödyksi.

Pelaajilta kysyttiin, että miten yhteistyö muuttuu kauden eri vaiheissa, mm. kisaviikolla tai harjoituskaudella. Tähän vastaukset olivat melko selkeät, sillä pelaajien ja valmentajan yhteistyö ei juurikaan muutu, vaikka kyseessä olisikin kisakausi tai harjoituskausi. Ammattilaisten vuosikalenteri on hyvin tiukka, sillä parhaimmillaan kausi voi päättyä joulukuussa ja alkaa heti seuraavaksi tammikuussa. Selkeää harjoituskautta on siis vaikea kalenteriin sisällyttää. Pelaajat korostivat, että jos harjoituskausi on, niin yhteisellä harjoittelulla voidaan tehdä lyöntiin konkreettisia muutoksia, mutta kisakaudella siihen ei tietenkään puututa. Pari pelaajaa kertoi, että valmentaja käy välillä kisareissuilla mukana, mutta tällöinkin yhteinen tekeminen painottuu enemmän alkuviikkoon, jolloin kisaan valmistaudutaan. Valmentaja on mukana rakentamassa kisaan valmistautumista, mutta kisan alkaessa valmentaja jää taka-alalle tai lähtee kokonaan pois kisapaikalta. Poikkeuksena yksi pelaaja kertoi, että olisi hyvä, että valmentaja näkisi edes osan kisasta, mutta pääosin kisa-aika on pelaajan ja caddien välistä työskentelyä.

Taulukko 1. Pelaajan ja valmentajan välinen suhde.

Pelaajan ja valmentajan välinen suhde	
Valmennussuhteen kesto	Valmennussuhteet pitkiä, kuudesta vuodesta yli 20 vuoteen. Vaihtuvuutta valmentajissa näkyy vähän. Valmentajan vaihdos johtuu uusien asioiden etsimisestä sekä pelaajan tarpeiden täyttämistä. Myös vaihdos juniorivalmentajasta uuteen on luontaista.
Suhteen kehittyminen	Juniorivuosina valmentaja oli suurempi auktoriteetti, mutta nuorena itse valmennus ei ollut oleellista. Ammattilaisena harjoittelu sisältää paljon keskustelua sekä ajatusten vaihtoa. Suhde on kasvutarina, jossa molemmat oppii molemmilta ja polkua kuljetaan yhdessä eteenpäin.
Valmentajan tärkeimmät ominaisuudet	Valmentajan on oltava läsnä sekä yhtä täysillä mukana tekemisessä kuin pelaajakin. Tietämys pelaajasta sekä pelaajan tasoista ja urasta. Osaa luoda uskoa yhteiseen tekemiseen sekä omaa pitkäjänteisyyttä ja luottaa omaan konseptiinsa. Kommunikaatio ja luottamus suhteessa erityisen tärkeää.
Harjoittelukulttuurin muutos	Nuorena runsaasti omatoimista tekemistä. Aikaa vietettiin kentällä aamusta iltaan. Oma porukka ympärillä tärkeä. Määrällinen harjoittelu suurta. Vanhemmiten harjoittelusta tuli systemaattisempaa sekä laadukkaampaa. Myös fysiikkaharjoittelu, kehonhuolto ja palautuminen korostui.
Yhteistyön muutos kauden aikana	Yhteistyö ei juurikaan muutu kauden aikana.

8.2 Tausta-asioiden sekä taustajoukkojen merkitys kansainväliselle tasolle yltäneen suomalaisgolfarin urakehityksessä.

Golfammattilaisen taustalla on joukko ihmisiä ja toimijoita, jotka ovat mahdollistaneet pelaajan etenemisen omalla urallaan. Pelaajan tausta-joukoista voi löytyä mm. lajivalmentaja, fysiikkavalmentaja, fysioterapeutti, manageri tai asioidenhoitaja, kirjanpitäjä, yhteistyökumppaneita, perhe, mentaalivalmentaja ja paljon muita toimijoita. Näiden ajankohtaisuus ja tarve vaihteli pelaajien välillä. Yleisesti miespelaajat kertoivat, että esimerkiksi manageri tulee ajankohtaiseksi, kun siirtyy ammattilaiseksi ja riittävä pelikategoria löytyy. Riittävällä kategorialla tarkoitettiin Euroopan pääkiertuetta. Manageria ei välttämättä tarvitse

kuitenkaan ammattilaisvuosien alkutaipaleella, jos pelaa alemmalla tasolla kuin European Tour. Kuitenkin pelaajan talousasiat tulisi olla alusta asti kunnossa, oli manageri tai ei. Viisi haastateltavista pelaajista on kuitenkin saanut managerin heti ammattilaiseksi siirtyessään tai pian sen jälkeen, mutta näissä tapauksissa kyseisten pelaajien kategoria on tulevalle kaudelle ollut selkeä, etenkin miehissä. Miehet halusivat managerin kautta juuri apua rahoitukseen ja yhteistyökumppaneihin sekä pelipaikkojen saamiseen. On myös tärkeää löytää manageri, joka on aidosti kiinnostunut pelaajasta ja joka tukee pelaajaa myös heikoilla hetkillä. Jos ura ei heti ammattilaisena lähde toivottuun suuntaan, on toivottavaa, että manageri pysyy silti rinnalla ja on tukena, jotta kurssi saadaan käännettyä. ”Ideaalitalanne olisi, että olisi amatöörinä jo hyviä näyttöjä, niin pääsisi heti ammattilaisena kunnollisen manageritallin kanssa yhteistyöhön” kertoi yksi naispelaajista. Näin ei läheskään ole aina, joten manageri tulisi hankkia toista kautta, jos sen kokee tarpeelliseksi. Toivottavaa olisi, että alussa olisi joku tapauksessa joku henkilö, joka auttaa ammattilaista esimerkiksi, yhteistyökumppaneiden hankkimisessa.

Oman lajivalmentajansa ohella jokainen pelaaja käyttää fysiikkavalmentajaa ja fysioterapeuttia. Fysiikkavalmentaja on usein ollut heti ensimmäisistä ammattilaisvuosista asti, parhaimmillaan jo amatööriaikoina. Fysiikkavalmentajan ja fysioterapeutin roolit ovat tärkeitä, sillä ne auttavat pelaajaa pysymään kilpailukuntoisena kisakalenterin ollessa tiukka. Etenkin kisaviikoilla fysioterapeutin roolia korostettiin suureksi. Kolme kertoi myös käyttäneensä mentaalipuolen valmentajaa, mutta näiden kohdalla kokemukset vaihtelevat. Mentaalivalmennusta on käytetty mm. nopean menestyksen käsittelyssä sekä itseluottamuksen rakentamisessa.

Seuran ja perheen roolia pelaajan uralla korostettiin suuresti, sillä jokainen pelaaja kehui seuransa ja perheensä tukea urallaan. Seuran rooli oli suurimmillaan juuri juniorivuosina sekä amatöörinä. Ammattilaiseksi siirtyessä, lähes kaikilla seuran tuki päättyi, mutta ainakin kahdella pelaajalla seura on vielä taloudellisena tukena. Jokainen pelaaja kehui seuransa tukea etenkin juniorivuosina. Hyvä ja laadukas junioritoiminta, kilpailuhenkinen treeniporukka sekä seuran tukemat kilpailumahdollisuudet koettiin tärkeiksi. Seurat ovat lähettäneet junioripelaajia kansallisiin kilpailuihin sekä maksaneet näihin liittyvät kulut, esimerkiksi, kilpailumaksut. Yksi naispelaaja kertoi, että heidän junioriharjoituksensa olivat myös seuran kustantamia. Seuran taloudellisen tuen lisäksi korostettiin seuran asennetta sekä ilmapiiriä junnujen tsemppaamisen suhteen. Junioreista pidettiin hyvää huolta, heitä tsemattiin sekä heiltä kyseltiin kuulumisia. Lähes kaikilla seuran konkreettinen tuki loppui siihen, kun pelaaja alkoi pelata kisoja ulkomailla tai viimeistään kun siirtyi ammattilaiseksi. Ainakin kahdella ammattilaisella seura on vielä tukena konkreettisesti. Seura tukee am-

mattilaista pienellä rahasummalla sekä pelaaja tekee seuran kanssa yhteistyötä, esimerkiksi, tukikisan muodossa. Pelaajat käyvät myös tervehtimässä seuran jäsenistöä sekä junioreita erilaisissa seuran tapahtumissa. Seuran rinnalla perheen roolia korostettiin korvaamattomaksi. Perhe tuki nuorta pelaajaa kaikin mahdollisin keinoin. Harrastamisen mahdollistaminen sekä taloudellinen tukeminen, riittävä etäisyys nuoren pelaajan urasta sekä juoksevien asioiden kanssa auttaminen oli tärkeä tuki. Kaikilla pelaajilla perheen jäsenet ovat auttaneet jollain tasolla, mm. sponsoreiden etsimisessä, talouden ja kirjanpidon huolehtimisessa tai ihan vain mailapoikana toimimisessa. Perhe ja läheiset ovat myös auttaneet pelaajaa hänen lastensa hoidossa, kun asia on tullut ajankohtaiseksi. Pelaajat ovat uransa eri vaiheissa saaneet keskittyä harjoitteluun, kilpailemiseen sekä urheilijan elämään kaikin puolin, ilman, että perhe on ollut liian lähellä urheilijaa. Perheen tuki ja apu on ollut korvaamatonta läpi uran. Myös golfliitto on tukenut pelaajia, mm. lähettämällä pelaajia kansainvälisiin kilpailuihin, leiritoiminnalla sekä maajoukkutoiminnalla. Tuki koettiin hyväksi ja riittäväksi, mutta sitä vaadittiin myös enemmän. Esimerkiksi, eräs miespelaaja koki golfliiton talvisin järjestämät viikonloppuleirit Vierumäellä hyödyttömiksi, resurssit olisi voinut leirien sijaan keskittää esimerkiksi ulkomaan treenimatkoihin. Pääosin pelaajat olivat kuitenkin tyytyväisiä liiton tukeen, etenkin avusta kansainvälisten kisojen kanssa. Yksi Euroopan pääkiertueella pelaava miespelaaja, joka kuului nuorena maajoukkuerinkiin, oli jopa saanut kohdistettua tukea sekä apua liitolta, jonka hän koki arvokkaaksi. Tässä tapauksessa häneen ja yhteen toiseen pelaajaan panostettiin enemmän, sillä he saivat enemmän tukea sekä apua kuin muut maajoukkuaryhmässä olevat. Heidän kehitty miseensä panostettiin täten enemmän.

Yhteistyökumppanit tulevat pelaajalle ajankohtaiseksi, kun siirtyy ammattilaiseksi. Niiden merkitystä korostettiin etenkin silloin, kun oma kilpailumenestys on heikkoa. Myös naisten Euroopan kiertueella yhteistyökumppanit ovat erityisen tärkeitä, sillä siellä palkintosummat ovat huomattavasti pienemmät kuin miehillä. Yhteistyökumppaneiden taloudellinen tuki on mahdollistanut pelaamisen vaikeina aikoina ja ilman heidän tukeansa pelaaminen olisi hankaloitunut huomattavasti. Yhteistyökumppaneiden ansiosta pelaajalla on mahdollisuus keskittyä täysipäiväisesti golfiin heti ensimmäisestä ammattilaisvuodesta alkaen, ilman, että tarvitsee murehtia raha-asioita. Pystyy pelaamaan kilpailut, jotka pelaaja haluaa, pystyy panostamaan laadukkaaseen valmennukseen sekä pystyy talvisin matkustamaan ulkomaille harjoittelemaan. Kolme pelaajaa kertoi, että pystyivät heti alusta asti tienaamaan riittävästi rahaa pelaamisella, jolloin ei ole ollut riippuvainen yhteistyökumppaneista, mutta heikoilla hetkillä niiden tuki on tärkeää. Tärkeä on myös löytää pitkäaikaisia sekä sitovia yhteistyösopimuksia, joka turvaa pelaajaa pitkälle ajanjaksolle. Lyhyet ja halvat yhteistyösopimukset eivät sovi ammattilaisen arkeen, sillä pelaajalla ei ole aikaresursseja ”myydä” itseään usealla yhteistyökumppanille. Pitkäaikainen yhteistyökumppani nähdään myös

henkisenä tukena. Pelaaja tietää, että hänellä on pitkäaikainen taloudellinen tuki, eikä hänen tarvitse joka vuosi käyttää aikaa uusien sopimuksien etsimiseen. Yhteistyösopimukset tulee tehdä harkitusti ja yhteistyökumppaneille on tehtävä selväksi, että pelaajan ura on yhteistyön edellä. Pelaajan ei tulisi tehdä tiukan kisakalenterin keskellä ylimääräisiä yhteistyökumppaneiden määräämiä edustustehtäviä. Yksi pelaajista kyllä korostaa, että välit on tietenkin pidettävä lämpiminä pelaajan ja yhteistyökumppaneiden välillä. Esimerkiksi kyseinen pelaaja käy mm. yritystapahtumissa tuomassa lisäarvoa tapahtumaan sekä kertomaan omasta urastaan.

Ammattilaisten vuosibudjetti vaihtelee tasojen välillä. Yksi pelaajista muisteli, että amatöörivuodet vaativat yli 10 000€ vuodelta. Viimeiset amatöörivuodet hieman enemmän, noin 20 000€. Nordic League budjetti liikkuu noin 25 000€ per vuosi, Euroopan Challenge Tour taas lähestyy noin 40 000€ - 60 000€ vuosibudjettia. Miesten Euroopan pääkiertue vaatii taas tuplasumman Challenge Touriin verrattuna eli 100 000€. Naisten Euroopan pääkiertueella taas vuosibudjetti liikkuu 30 000€ ja 50 000€ välillä. Naisten PGA Tourilla taas kulut nousevat noin 100 000-150 000€. Suurin osa vuosibudjetista menee luonnollisesti kisaamiseen. Kisaviikkojen kulut vaihtelevat tasosta ja maasta riippuen. Naisten Euroopan pääkiertueella kisaviikko maksaa noin 1000€ per viikko. Halvat maat, esimerkiksi Ruotsi, ovat tietenkin halvempia kisaviikkoja, mutta taas esimerkkinä Kiinan kisaviikot ovat huomattavasti kalliimpia. Miesten Challenge Tourilla viikkokulut ovat myös 1000€ luokkaa, Euroopan pääkiertueelle mennessä viikkokulut tuplaantuvat. European Tourilla pelaajilla on pakko olla mailapoika mukana, joka tuo kustannuksia lisää. Jo pelkästään mailapoika maksaa viikolta yli 1000€. Lisäksi, jos pelaajalla kulkee fysioterapeutti mukana kisamatkoilla, nostaa myös tämä kuluja. Miesten European Tour viikko maksaa kaikkineen noin 3000€.

Selvää siis on, että suurin osa vuoden budjetista yksittäisellä pelaajalla kuluu kisaamiseen. Kisaviikkoja on monia ja jokainen viikko vaatii samat kulut. Kisamaksut, lennot, majoittuminen ja eläminen kisapaikalla maksavat aina. Jopa 70-80% vuoden budjetista saattaa mennä kisaamiseen ja kisamatkoihin. Rahaa kuluu myös valmentajien palkkoihin, fysioterapeuttiin sekä ulkomailla järjestettäviin harjoitusmatkoihin. Talvisin harjoittelua on toteutettava ulkomailla, jolloin kulut kasvavat. Ulkomaan treeniviikot kustantavat keskimäärin 1000-1500€ per viikko. Se koetaan tärkeäksi, että pääsee talvisin lyömään ja harjoittelemaan oikeilta pinnoilta, joten siihen tulee myös panostaa.

Muita taustavaikuttajia sekä taustajoukkoja pelaajan uralla on mm. caddie, taustavaikuttajat junnuvuosina, muut valmentajat sekä esikuvat. Kokemuksia vakituisesta caddiestä oli

vain muutamilla, mutta silti hänen merkityksensä nostettiin suureksi. Caddien palkkaaminen luonnollisesti nostaa kuluja eikä caddie ole välttämätön, paitsi miesten Euroopan pääkiertueella se on pakollinen. Kukaan tiimin jäsenistä ei pääse seuraamaan pelaajan tekemistä sekä pelaamista yhtä läheltä kuin caddie. Tästä syystä caddien tulisi olla moitteettomassa kommunikoinnissa pelaajan valmentajan kanssa. Caddie on myös pelaajan lähin tuki yksinäisen kiertue-elämän keskellä ja hänen kanssaan tehdään paljon töitä, joten on siis tärkeää, että pelaajan ja caddien yhteistyö on sujuvaa sekä henkilökemiat kohtaavat. Osa pelaajista koki, että on hyväksi ottaa caddie omasta lähipiiristä, niin sanotuksi kaveriksi kentälle, osa taas halusi pitää suhteen ammattimaisena ja välttää läheisen henkilön ottamista caddien rooliin.

Taulukko 2. Pelaajan tausta-asiat ja taustajoukot.

Pelaajan tausta-asiat ja taustajoukot	
Taustajoukot	Pelaajan taustajoukoista voi löytyä mm. lajivalmentaja, fysiikkavalmentaja, fysioterapeutti, manageri/asioidenhoitaja, kirjainpitäjä, yhteistyökumppanit, caddie ja perhe.
Seuran ja perheen rooli	Juniori- sekä amatöörivuosina seura tuki runsaasti nuorta pelaajaa, mm. maksamalla kisakulut sekä lähettämällä kansallisiin kisoihin. Lisäksi laadukas ja edullinen kasvuympäristö tärkeä. Perheen rooli tärkeä, konkretisoitui ammattilaisena esimerkiksi, sponsorihankinnan tai lasten hoidon suhteen.
Yhteistyökumppaneiden rooli	Tulevat ajankohtaiseksi ammattilaisena. Niiden merkitys taloudellisesti tärkeä, etenkin silloin kun pelaaminen ei suju, jotta pelaaja pystyy kustantamaan kilpailemisensa. Tärkeä olisi löytää pitkäaikaisia ja sitoutuneita yhteistyökumppaneita.
Ammattilaisten vuosibudjetti	Amatöörivuodet noin 20 000€, miesten sateelliittikiertue 25-30 000€, miesten CT noin 40-60 000€, miesten ET noin 100 000€ ja naisten LET noin 50 000€.

8.3 Urasuunnittelun merkitys suomalaiselle huippugolfarille sekä ammattilaiseksi siirtymisen tausta

Pelaajien välillä vaihteli suuresti se, että onko urasuunnittelua tehty ja kuinka tarkasti. Neljällä pelaajista urasuunnittelua on tehty uran aikana todella tarkasti, loppuilla taas ei lainkaan tai heikosti. Kahdessa urasuunnittelussa pelaaja ei osallistunut suunnitelman luontiin lainkaan, näissä tapauksissa urasuunnittelu oli pääsääntöisesti valmentajan vastuulla. Suunnitelmaa alettiin luomaan heti uran alkuvaiheissa, kun pelaajalla oli selkeät tavoitteet tai unelmat. Esimerkiksi, pelaaminen PGA Tourilla tai murtautuminen maailman huipulle olivat tavoitteita, joiden pohjalta urasuunnittelua tehtiin valmentajan avulla. Tällöin myös valmentajalla tulee olla tiedot ja taidot siitä, että miten tavoitteeseen päästään sekä hänen tulee osata vaatia niitä pelaajalta. Tästä syystä on myös erityisen tärkeää, että pelaaja ja valmentaja ovat jatkuvassa kommunikoinnissa. Urasuunnitelmissa oli merkittynä todella tarkasti, että kuinka paljon aikaa mikäkin askel ottaa ja mitä tulisi saavuttaa kunakin vuonna. Esimerkiksi, yhden pelaajan urasuunnitelmassa oli jokaiselle vuodelle selkeitä saavutuksia, joita pelaajan tulisi saavuttaa kyseisenä vuonna, esimerkiksi, SM-kulta lyöntipeleissä. Suunnitelma oli tehty jo todella varhaisessa vaiheessa, se helpotti uran etene- mistä ja valintojen tekemistä.

Suurimmalla osalla kuitenkin tarkkaa urasuunnitelmaa ei ollut tehty lainkaan, kaikki oli mennyt luontaisesti eteenpäin. Jokaisella pelaajalla on kuitenkin ollut suuri tavoite tai unelma, jota kohti on tehty töitä, mutta tarkkaa kuvaa siitä, että missä ollaan kolmen tai viiden vuoden päästä, ei ollut. Kehittyminen ja uralla eteneminen on tullut luontaisesti, eikä sen eteen ole tehty sen suurempia suunnitelmia. Eräs kokenut miespelaaja kuvaili uraansa siten, että perusajatuksena on aina juniorivuosista lähtien ollut, että pyrkii pelaamaan kovemmalla ja kovemmalla tasolla, jotta kehitystä tapahtuisi jatkuvasti. Monipuolisen urheilutaustan omannut pelaaja kertoi, että sama ajatus oli nuorena jokaisessa lajissa, jota hän tuolloin harrasti. Hän pelasi jatkuvasti ikäistään vanhempien kanssa sekä kovemmissa sarjoissa, jotta kehitystä tapahtuisi y Tärkeää kuitenkin on, että pelaajalla on suuri unelma tai tavoite, jonka eteen tehdään töitä. Silloin kun tavoite tulee suoraan pelaajan sisimmästä, kehittyminen on maksimaalista ja pelin taso nousee.

Valintoja kuitenkin pelaajat ovat uransa aikana joutuneet tekemään. Valinta, jota jokainen pelaaja on pohtinut, on ollut yliopistogolfin suhteen. Haastateltavista pelaajista vain kolme on lähtenyt Amerikkaan yliopistoon ja näistä vain yksi on suorittanut sen loppuun asti. Kuitenkin, jokaisen pelaajan mielestä yliopistogolf on hyvä asia ja se vaihtoehto kannattaa pitää mielessä. Iso osa, lähes kaikki, PGA Tourin pelaajista ovat käyneet collegen, joten parhaimmillaan siitä on selvästi hyötyä. Pelaajat, jotka tätä mahdollisuutta eivät ole käyttä-

neet, kokivat, ettei heillä ole aikaa viettää useita vuosia yliopistossa tai ei edes ollut mahdollisuutta lähteä sinne. Pelaajat ovat kokeneet, että ammattilaiseksi tulisi siirtyä ennen kuin mahdollinen yliopisto olisi päättynyt. He, jotka yliopistogolfin ovat jättäneet kesken, ovat jättäneet sen kesken juuri siksi, että koulu veisi liikaa aikaa golfilta ja he alkoivat siirtyä kohti ammattilaisuutta. Yliopistossa vietetyt ikävuodet ovat hyvin herkkiä, joten sen suhteen valmennuksen siellä tulisi olla laadukasta ja systemaattista, jotta pelaajan kehittyminen olisi mahdollisimman maksimaalista. Esimerkiksi, pelaaja, joka suoritti yliopiston Amerikassa, kehui, ettei olisi kehittynyt niin hyväksi puttaajaksi, ellei olisi käynyt yliopistoa.

Kansainvälinen kilpapelaaminen on tullut ajankohtaiseksi jo varhaisessa jo juniorina, kahta pelaajaa lukuun ottamatta. Nuorimmillaan pelaajat ovat pelanneet kansainvälisiä kilpailuja 13 vuotiaana, vanhimmillaan taas vasta 25 vuotiaana. Suurin osa pelaajista on kuitenkin ottanut ensiaskeleensa kansainvälisillä kilpakentillä 13-16 vuotiaana. Golfliiton organisoima maajoukkutoiminta on ollut keskeisessä roolissa kansainvälisen kilpapelaamisen edesauttamisessa, sillä yli puolet haastatelluista pelaajista on nuorena ollut osa maajoukkutoimintaa. Myös erilaiset Suomessa pelattavien kansainvälisten juniorikilpailuiden karsinnat ovat toimineet mahdollisuutena kansainvälisille kilpailuille. Pelaajat kannustivat, että ulkomaille tulisi lähteä pelaamaan heti kun on mahdollista ja pelin taso on riittävä. Pelaajalle tulisi jo nuorena ohjeistaa, että golfia pelataan ulkomailla eikä Suomessa. Suomessa pelikausi on hyvin lyhyt, sekä lyöntialustat ja kentät eivät suurimmilta osin vastaa ulkomaiden kenttiä.

Kolmannen tutkimusongelman yksi keskeisimmistä aiheista oli ammattilaiseksi siirtyminen. Haastateltavien pelaajien ikä statuksen vaihdon aikana vaihteli 17 vuodesta 26 ikävuoteen. Yleisin ikä oli 21-23 vuotiaana, sillä kuusi pelaajaa oli vaihtanut statusta kyseisessä iässä. Kaikilla pelaajilla valinta oli luontainen ja ajankohtainen, yli puolet pelaajista olivat amatöörinä saavuttaneet riittävästi, joten statuksen vaihto oli luonnollinen jatkumouralle. Esimerkiksi, eräs miespelaaja voitti amatöörinä Challenge Tourin osakilpailun Suomessa ja hänellä oli hyvä kausi alla, osakilpailun voiton myötä hänellä oli pelioikeus Challenge Tourille tulevaisuudeksi, joten hänen tuli siirtyä ammattilaiseksi, jotta kortin voi lunastaa. Vastaavia esimerkkejä nousi esiin useampia haastattelujen myötä. Kaikilla ei kuitenkaan ollut vastaavaa perustelua statuksen vaihdolle. Neljän pelaajan osalta amatööripelit oli nähty ja oli aika siirtyä ammattilaiseksi, sillä amatöörinä pelaaminen ei enää tarjonnut uusia haasteita. Pelaajat eivät juurikaan tehneet suoranaista vertailua muihin tai asettaneet tavoitteita, jotka olisivat merkkejä siitä, että ammattilaiseksi tulisi siirtyä. Ainut vertailu oli ammattilaiskisarissa, joissa osa haastateltavista pääsivät pelaamaan amatöörinä ammattilaisten kanssa. Näissä kisoissa onnistumiset olivat merkkejä siitä, että oman pelin taso on riittävä ammattilaiskentille. Kaikki eivät kuitenkaan vastaavaa vertailua tehneet.

Ammattilaiseksi siirtymien tuo mukanaan uusia haasteita sekä asioita pelaajalle. Osa haastateltavista koki olevansa valmiita ja tietoisia ammattilaisuuden haasteista, osa ei niinkään. Neljä pelaajista kertoi, että vaikka apua tarvittiinkin, oli apu helposti saatavilla omasta tiimistä ja statuksen vaihtoon oltiin valmistauduttu hyvin. Loput kuusi pelaajaa kokivat, että tukea olisi tarvittu hieman enemmän. Peli ja pelaaminen ei muutu miksiäkään statuksen vaihdon myötä, mutta pelin ulkopuoliset asiat muuttuvat. Esimerkiksi, usein ulkopuoliset liiton tai seuran antamat tuet loppuvat sekä pelaajan tulee perustaa oma yritys. Pelaaja jää hieman omilleen statuksen vaihdon myötä. Tässä tapauksessa pelaajan taustajoukot nousevat tärkeään asemaan. Esimerkiksi, pelaajien lähipiiristä on löytynyt osaamista yrityksen perustamisesta sekä kirjanpidosta ja valmentajalla on kokemusta ammattilaisen valmentamisesta sekä kiertue-elämästä. Tällöin pelaajan taustajoukoissa on jo kokemusta ammattilaisuuden haasteista, joka auttaa pelaajaa huomattavasti. Kisamatkat, lentojen ja majoitusten varaaminen sekä talousasiat ovat pelaajan vastuulla. Pelaajalla ei enää ole esimerkiksi, Golfliittoa lähettämässä häntä kisoihin, osalle tämä voi olla suuri muutos, varsinkin jos siirtyy maajoukkue toiminnasta suoraan ammattilaiseksi. Pari pelaajaa jopa yllättyi siitä, että miten paljon hoidettavia asioita on. Kolme pelaajaa koki, että tukea olisi tarvittu siirtymävaiheessa etenkin yrityksen perustamiseen ja taloudenhoitoon. Pelaajilta tuli myös konkreettisia esimerkkejä, että miten ammattilaiseksi siirtyvää pelaajaa voitaisiin auttaa. Yhtenä esimerkkinä nousi kahdelta pelaajalta, että Golfliitolta tai Suomen PGA:lta voisi tulla tiedosto, josta selviäisi eri ihmisten yhteystietoja, jotka osaavat auttaa ammattilaiseksi siirtymisessä. Esimerkiksi, henkilöitä, joilla on osaamista mm. yrityksen perustamisesta, kirjanpidosta tai lääkäripalveluista. Lisäksi, siirtyneelle ammattilaiselle tulisi ns. tukipaketti, jonka avulla pelaaja pääsee alkuun. Myös muutama muu pelaaja toivoi selkeää opasta tai ohjeistusta siihen, että miten statuksen vaihto tulisi suorittaa, mitä pitää ottaa huomioon ja miten siitä eteenpäin kannattaisi toimia.

Tärkeät kulmakivet, joita korostettiin, olivat budjetti sekä pelipaikka. Ammattilaisella olisi heti alusta asti hyvä olla budjetti kunnossa, jotta pystyy kilpailemaan mahdollisimman paljon, ilman, että joutuu tinkimään tai etsimään rahaa seuraaviin kilpailuihin. Luonnollisesti vuosibudjetti kasvaa ammattilaisena, sillä kilpailumäärätkin kasvavat ja matkustamista tapahtuu paljon. Tällöin pelaajalla ja hänen tiimillään tulee olla selkeä ajatus siitä, että mistä tarvittavat rahat saadaan. Pelaajalle on henkisesti hyvin raskasta, jos joutuu kilpailukauden aikana stressaamaan talousasioistaan ja pahimmillaan se voi vaikuttaa pelaamiseen. Myös ammattilaiseksi siirtyessä olisi hyvä olla riittävä pelipaikka varmistettuna. Pelin tason tulisi olla siinä kunnossa, että pystyy omalla kiertueellaan menestymään. Jos ammattilaisena selkeää kategoriaa ei ole ja pelaaja on pelkästään villien korttein varassa, on kilpaileminen hankalaa, sillä kilpailuja ei välttämättä ole riittävästi eikä tasaisesti. Eräs kokenut

miespelaaja kertoi, että on nähnyt paljon tapauksia, jossa ammattilaiseksi siirrytään valmistautumatta sekä ilman riittävää tasoa. ”Jos ammattilaisena joutuu alussa opettelemaan, että miten Nordic Leaguessa läpäistään CUT rajoja, niin pitkä ja vaikea tie on tulossa.” Pelaaja korosti suuresti sitä, että jo amatöörinä näytöt tulisi olla kunnossa, jos meinaa ammattilaisena menestyä pitkälle.

Taulukko 3. Urasuunnittelu ja statuksen vaihto.

Urasuunnittelu ja statuksen vaihto	
Urasuunnittelu	Osa oli tehnyt todella tarkkaa urasuunnittelua, mutta suurin osa ei lainkaan. Kahdessa urasuunnitelmassa valmentaja oli avainasemassa suunnitelman luonnin kannalta. On siis tärkeää, että valmentajalla on ne tiedot sekä taidot, joita tavoitteen saavuttamiseen tarvitaan sekä osaa vaatia ne pelaajalta.
Kansainvälinen kilpelaaminen	Valtaosalla kansainvälinen kilpelaaminen tuli ajankohittaiseksi jo juniorina, nuorimmillaan 13 vuotiaana. Maajoukkue toiminta sekä Golfliiton rooli on ollut tärkeässä roolissa kun pelaaja on ottanut ensi askeliaan kansainvälisillä kilpakenkillä.
Ammattilaiseksi siirtyminen	Tapahtunut keskimäärin 21-23 vuotiaana kun riittävä pelikategoria on ansaittu. Siirtymiseen vaikuttanut mm. riittävät näytöt amatöörinä, selkeän kategorian ansaitseminen tai ammattilaisuuden kokeminen seuraavaksi askeleeksi uralla.
Vaatimukset ammattilaiseksi siirtymiseen	Oltava riittävä pelikategoria sekä talousasiat kunnossa. Hyvä olisi löytää myös apua yritysasioihin sekä talouden hoitoon. Myös yhteistyökuviot tulee olla selvillä.

8.4 Kansainväliselle tasolle yltäneen suomalaisgolfarin menestystekijät sekä uran käännekohdat

Pelaajien omat mietteet omista menestystekijöistä vaihtelivat, mutta tiettyjä yhtäläisyyksiä löytyi. Neljä pelaaja korosti, että juniorina ja amatöörinä se oma treeniryhmä ja porukka, jossa harjoiteltiin sekä pelattiin, oli todella tärkeä. Ryhmän sisällä vallitseva terve kilpailuhenkisyys korostui ja se auttoi pelaajia kehittymään. Myös laadukas valmennus heti nuorena tuli neljän pelaajan suusta. Erään miespelaajan kohdalla myös ulkomailla vallitseva kilpailuporukka oli tärkeä, sillä samat pelaajat pelasivat myöhemmin urallaan myös Euroopan pääkiertueella. Hänelle oli suuresti apua, kun pääkiertueella pelasi samanaikaisesti

tuttuja kavereita. Oma intohimo lajia kohtaan ja valtava menestymisen halu olivat avainasemassa menestymisen kannalta. Muitakin tärkeitä menestystekijöitä nostettiin esille, esimerkiksi valmentajan osaaminen, loistava tukiverkosto heti uran alusta asti sekä itsetuottamusta kasvattava ilmapiiri. Eräs kokenut, European Tourilla sekä Challenge Tourilla pelannut, miespelaaja korosti suuresti, että kärsivällisyys ja itsetuottamus ovat oleellisen tärkeitä. Tuloksiin tulisi reagoida vasta riittävän ajan kuluttua, sillä liian äkkipikaiset päätelmät tuloksista eivät anna oikeaa kuvaa. Pelaajan ja tiimin on luotettava yhteiseen tekemiseen pitkäjänteisesti ja tuloksia tulisi analysoida esimerkiksi vasta vuoden tai vuosien kuluessa.

Pelaajat ensimmäiset kansallisen tason menestymiset ovat tulleet varhaisessa vaiheessa. Ensimmäisiä SM-mitaleja on tullut 12-vuotiaasta eteenpäin. Pelaajat ovat saavuttaneet uran varhaisina vuosina esimerkiksi seuraavia saavutuksia, 13-vuotiaana naisten SM-kisojen neljäs sija ja samalla uransa ensimmäinen ihannetulokseen pelattu kilpailukierros, 19-vuotiaana henkilökohtaisten MM-kisojen toinen sija, 24-vuotiaana yleisten SM-kisojen voitto, 21-vuotiaana henkilökohtaisten EM-kisojen 5. sija, 19-vuotiaana miesten SM-kisojen voitto, 17-vuotiaana 18-vuotiaiden EM 2. sija sekä FIJC (Finnish International Junior Championship) voitto 14-vuotiaana.

Kilpailumenestyksen lisäksi pelaajat ovat kokeneet urallaan ns. break pointteja, joilla on ollut suuri merkitys heidän urallaan. Break pointilla tarkoitetaan tapahtumaa tai saavutusta, jolla on ollut suuri merkitys uran etenemisen sekä pelin kannalta. Pelaajien mainitsemat break pointit voi jakaa kolmeen eri kategoriaan, kilpailut, joissa on menestynyt erittäin hyvin, oman pätevyuden sekä osaamisen huomaaminen sekä suuret pettymykset ja vastoinkäymiset uran aikana. Kilpailumenestyksestä he nostivat esiin usein amatööri vuosien saavutukset. Esimerkiksi, arvostettujen amatöörikilpailuiden, kuten The Amateur Championshipin voitto tai voitto Challenge Tourilla amatöörinä koettiin suureksi askeleksi pelaajalla. Myös yksittäinen kausi, jonka aikana menestystä on tullut tasaisesti, on koettu merkittäväksi uran kannalta. Näiden lisäksi hetket, jolloin pelaaja kokee pärjäävänsä kovalla tasolla, on koettu merkittäväksi. Esimerkiksi, ensimmäinen kausi Euroopan pääkiertueella, kun pelaaja sai hyviä sijoituksia ja läpäisi cut-rajoja, hänelle tuli kokemus, että kuuluu Euroopan pääkiertueelle. Toinen konkreettinen esimerkki on, kun pelaaja pääsi 17-18-vuotiaana pelaamaan Euroopan parhaiden pelaajien kanssa ja huomasi, että pärjää hyvin heidän vauhdissaan. Tämä oli tärkeä kokemus, etenkin varhaisella iällä. Hyvän menestyksen ja saavutusten vastapainoksi osa pelaajista nosti esiin vastoinkäymisiä, joilla on myös ollut merkittävä arvo uran kannalta. Vastoinkäymiset ovat yhtä hyvin opettaneet pelaajia ja pelaajat ovat niiden kautta oppineet lisää itsestään, joka on auttanut uran jat-

kossa. Esimerkiksi, pelioikeuden menettäminen Euroopan pääkiertueelta muutaman vuoden jälkeen oli iso pettymys yhdelle pelaajalle. Hän kuitenkin koki, että se oli hyvä juttu, kun kortin menettäminen tuli uran alkuvaiheissa. Sen ansiosta hän oppi itsestään paljon ja pystyi jatkossa reagoimaan asioihin nopeammin. Tärkeä oli, että hän kuitenkin pystyi uusi-
maan kortin heti seuraavana vuonna. Toinen esimerkki konkreettisesta vastoinkäymisestä oli, kun eräs pelaaja sairastui ja loukkaantui hyvän kauden jälkeen. Hän oli juuri saavuttanut kortin Euroopan pääkiertueelle ja ensimmäinen kausi kiertueella meni ohi loukkaantumisen myötä. Paluun myötä kuitenkin pelaaja pystyi pelaamaan todella hyvin useita vuosia. Hän nautti, kun pystyi pelaamaan ilman loukkaantumista ja oli valmentajansa kanssa saanut myös lyöntitekniikan kuntoon. Hän koki, että motivaatio oli huipussaan, kun pääsi pelaamaan pitkästä aikaa ilman loukkaantumista ja valmentajan kanssa oli tehty hyviä juttuja.

Pelaajilta myös kysyttiin, että löytyykö yhtäläisyyksiä pelaajista, jotka pelaavat Euroopan huipulla. Tai päinvastoin, että löytyykö pääkiertueen ja haastajakiertueen pelaajien välillä selkeitä eroja. Pelaajien oli helpompi löytää eroavaisuuksia näiden kahden kiertueen väliltä, kun taas yhtäläisyyksiä yhden kiertueen pelaajista. Erityinen huomio on, että vaikka pääkiertueen kentät ovat vaativampia kuin haastajakiertueen, niin silti pääkiertueen pelaajat tekevät vähemmän virheitä. Etenkin avauspelaamisessa virhemarginaali on paljon pienempi kuin haastajakiertueella. Lisäksi pääkiertueella ollaan parempia lähipelissä, etenkin puttaamisessa. Myös pääkiertueen pelaajien keskuudessa vallitsee keskittyneempi ja ammattimaisempi ilmapiiri. Pelaajien mielteissä ilmeni, että pääkiertueen pelaajista huokuu intohimo sekä selkeä tähtäin omassa tekemisessä. Pelaajilla on taustallaan laaja tiimi ja he panostavat golfiin täysillä, laadukas valmennus, monipuolinen taustajoukko ja isot uhraukset ovat osa heidän arkeaan.

Kun pääkiertueen ja haastajakiertueen pelaajistoa verrattiin satelliittikiertueen pelaajistoon, korostui jälleen virhemarginaalit ja pelaajien taitotaso. Esimerkki satelliittikiertueesta toimii Pohjoismaissa pelattava Nordic League. Nordic Leaguessa pelaaja voi tehdä isoja virheitä, mutta voi edelleen taistella hyvistä sijoituksista. Lisäksi, erään pelaajan mielteistä ilmeni, että nykyisin jokainen pystyy lyömään pitkälle ja jokaisella on hyvä fysiikka, mutta pallon hallinnassa on paljon eroavaisuuksia, kun verrataan satelliittikiertueen pelaajistoa pääkiertueen ja haastajakiertueen pelaajistoon. Tunnelman voi myös aistia jo pelkäämään harjoitusalueilla. Nordic Leaguessa havaitaan harjoitusalueilla vielä ns. sähläämistä ja jutustelua, joka on huomattavasti vähäisempää Challenge Tourilla ja vielä vähäisempää European Tourilla.

Taulukko 4. Menestystekijät ja uran break pointit.

Menestystekijät ja uran break pointit	
Pelaajan menestystekijät	Osa oli tehnyt todella tarkkaa urasuunnittelua, mutta suurin osa ei lainkaan. Kahdessa urasuunnitelmassa valmentaja oli avainasemassa suunnitelman luonnin kannalta. On siis tärkeää, että valmentajalla on ne tiedot sekä taidot, joita tavoitteen saavuttamiseen tarvitaan sekä osaa vaatia ne pelaajalta.
Pelaajien menestyminen nuorena	Ensimmäisiä SM-mitaleja 12-vuotiaasta lähtien. Saavutukset mm. 13-vuotiaana naisten SM 3. sija, 19-vuotiaana henkilökohtaisen MM-kisojen toinen sija ja 19-vuotiaana miesten SM-kisojen toinen sija.
Uran break pointit	Tapahtumia tai saavutuksia, joilla on ollut suuri merkitys pelaajan uran kannalta. Break pointit voisi jakaa kolmeen osaan, merkittävät voitot tai saavutukset, pätevyyden tunne sekä vastoinkäymiset, jotka ovat auttaneet reagoimaan paremmin tulevaisuudessa.

9 Pohdinta

Tämän tutkimuksen tulokset antoivat arvokasta tietoa sekä ajatusta siitä, että mitkä tekijät mahdollistavat suomalaisen kilpagolfarin menestymisen kansainvälisellä tasolla. Tutkimuksen tulokset kertovat kiteytetysti, että ammattilaisia kasvatetaan jo seuroissa ja seurojen junioritoiminnassa, ns. ruohonjuuritasolla. Jokainen pelaaja korosti jossain vaiheessa haastattelua oman seuransa, juniorivuosien sekä valmentajan merkitystä. He korostivat sitä, että miten seura on tukenut heidän kilpailemistaan nuorena, sitä, kuinka he viettivät yhdessä kavereiden kanssa aikaa aamusta iltaan golfkentällä sekä sitä, että kuinka heidän ympärillään ollut ympäristö on kasvattanut heistä ammattilaisia. Ne ovat asioita, joita tulee jatkossakin vaalia, jotta Suomesta nousee golfammattilaisia maailmalle.

Vastaavasta aiheesta on aikaisemminkin tehty tutkimuksia, mutta eri näkökulmasta sekä eri kulttuureista. Nykyisin Suomen naisten sekä tyttöjen maajoukkueen päävalmentajana toimiva Jussi Pitkänen on vuonna 2016 tutkinut irlantilaisien golfammattilaisten epäonnistumisen syitä urallaan. Tutkimuksessa nousi esiin kolme avainlöytöä, perheen, ystävien sekä valmentajan tärkeä rooli, talouden merkitys ammattilaiselle sekä suuri sisäinen motivaatio uralla etenemiseen. Näiden puutteella oli vaikutuksia siihen, että ura ammattilaisena ei tuottanut toivottua tulosta. (Pitkänen 2016.) Edellä mainitut asiat nousivat esiin myös tässä tutkimuksessa. Pelaajat korostivat valmentajan ja perheen roolia uran aikana, he kertoivat, että talouden tulee olla turvattu ammattilaiseksi siirtyessä ja sisäinen polte sekä motivaatio nousivat esiin menestystekijöissä. Ei liene sattumaa, että nämä asiat ovat nousseet esiin useassa tutkimuksessa. Myös toinen tutkimus vahvistaa tässä tutkimuksessa saatuja tietoja. Mark Pilling on tutkinut seitsemää pelaajaa, jotka eivät ole pystyneet vakiinnuttamaan paikkaansa European Tourilla edes 12 kuukaudeksi ja ovat täten lopettaneet ammattilaisuransa. Syitä lopettamiselle oli mm. huono suhde uuden valmentajan kanssa, konkreettisen tuen loppuminen, esimerkiksi seuralta sekä liian nopea siirtyminen ammattilaiseksi. Tutkimuksessa pelaajat kertoivat omia kokemuksiaan, jotka juuri liittyivät vahvasti edellä mainittuihin kokonaisuuksiin. Pelaajien vähäinen tukeminen ajoi heidät väärin ratkaisuihin urallaan. (Pilling 2018, 27-28.)

On tärkeä huomata, että pelaajien ja heidän valmentajiensa suhteet ovat olleet hyvinkin pitkäkestoisia. Jopa yli 20 vuoden valmennussuhde kertoo erittäin saumattomasta ja luja yhteistyöstä sekä luottamuksesta, joka pelaajan ja valmentajan välillä vallitsee. Pelaajat ovat löytäneet itselleen otollisen ja luotettavan valmentajan uran varhaisessa vaiheessa, joka on varmasti edesauttanut uralla etenemisessä. Työskentely on ollut pitkäjän-

teistä sekä pelaajan ja valmentajan välillä on vallinnut voimakas luottamus yhteiseen tekemiseen. Valmennussuhde nousi myös esiin muissa tutkimuksissa, joista aikaisemmin mainittiin. Ehjän valmennussuhteen luomisessa suomalaiset huiput ovat onnistuneet ja se varmasti on yksi syy menestymiseen. Suomalaiseen luonteenpiirteisiin kuuluu luottamus, joka selkeästi korostuu myös huippu-urheilussa ja tutkimuksen tuloksissa.

Niissä tapauksissa, kun valmentajaa on vaihdettu, niin vaihdos on tapahtunut aina pelaajan toimesta, joka on tärkeä huomioida. Loppupeleissä ura sekä peli on pelaajan vastuulla ja hän tekee ne valinnat, jotka hän katsoo oman uransa kannalta tärkeiksi. Myös valmentajan vaihtaminen on osalla ollut luontaista vaihtuvuutta. Esimerkiksi, juniorivalmentaja on jäänyt sivuun, kun suuremmat amatöörikentät tai ammattilaisuus on kutsunut. Tämä on täysin luonnollinen valmentajan vaihdos, sillä sama valmentaja ei välttämättä pysty tarjoamaan pelaajalle ammattilaisena tarvittavia eväitä, vaikka näin olisikin ollut juniorivuosina. Junioreiden valmentaminen sekä ammattialaisten valmentaminen eroaa suuresti toisistaan, jolloin myös valmentajalta vaaditaan erilaisia edellytyksiä.

Juniorivuosina valmentaja toimi suurempana auktoriteettina, joka mm. teki harjoitusohjelmat, kertoi, että mitä tulee harjoitella sekä pitkälti ohjasi, että miten tulisi harjoitella ja mitä kisoja tulisi pelata. Kuitenkin tärkeäksi koettiin juniorivuosien treeniporukka, jossa aikaa vietettiin. Tämä on erittäin tärkeä huomio, joka tulisi juniorivalmennuksessa ottaa huomioon. Pelaajat toivoivat juniorivalmentajilta inspiroivaa sekä monipuolista toimintaa, mutta samalla oikeaoppisen lyöntitekniikan harjaannuttamista. Nuorilla ryhmässä tekeminen on paljon mielekkäämpää kuin yksin valmentajan kanssa puurtaminen ja oma treeniryhmä on monelle nuorelle erittäin tärkeä lajissa pysymisen kannalta. Valmentajan olisi siis tärkeä motivoida ja ohjata junioreja ja junioriryhmiä omatoimiseen harjoitteluun ja pelaamiseen. Kuten iso osa haastateltavista kertoi, että junioreina he viettivät runsaasti aikaa kentällä porukalla, usein jopa aamusta iltaan. Treeniporukan sisällä vallitsi positiivinen kilpailuhenkinen ilmapiiri, joka näkyi mm. lähipelikisojen muodossa. Mielestäni tämä on yksi suuri edellytys pelaajan menestymisen kannalta myöhemmin uralla, vaikka toki poikkeuksiakin on. Hyvässä porukassa tekeminen on nuorelle paljon mielekkäämpää ja jos treeniympäristössä vallitsee vielä sopiva kilpailuhenkisyys, kehittymistä tapahtuu varmasti monella tasolla. Jotta nuori lajin harrastaja voisi viettää kentällä runsaasti aikaa ystäviensä kanssa, vaaditaan usein perheeltä suurta tukea. Hyvin harva nuori asuu golfkentän välittömässä läheisyydessä sekä monelle kentälle kulkeminen vaatii autokyytiä, sillä kentät harvoin sijaitsevat julkisen liikenteen saavutettavissa.

Golfliitolla on käytössä junioritoiminnan laatujärjestelmä, joka tukee seuroja laadukkaan junioritoiminnan kehittämisessä sekä ylläpitämisessä. Laatujärjestelmätoimintaan mukaan

hakeutuu seurat, joiden toiminnassa on jo aktiivista junioritoimintaa. Järjestelmän avulla seurat saavat mahdollisuuden arvioida sekä kehittää omaa junioritoimintaa paremmaksi ja ylläpitävät juniorigolfohjelman mukaista harjoittelukulttuuria. Seurat saavat golfliitolta avukseen oman seurakehittäjän, jonka kanssa prosessia kehitetään yhdessä. Järjestelmään kuuluu myös tähtiseura- ohjelma, joka on Olympiakomitean, lajiliittojen sekä aluejärjestöjen laatuohjelma, jonka tarkoituksena on tukea ja kehittää seuran toimintaa laadukkaammin kuin laatujärjestelmä. Ohjelmat pyrkivät mm. seurojen tukemiseen, seurojen, järjestöjen sekä liiton tiiviimpään yhteistyöhön sekä kannustaa toiminnan kehittämiseen muuttuvassa yhteiskunnassa. (Golfliitto 2019g.) Seuran sekä liiton roolit koettiin oleellisen tärkeäksi. Seura, joka on tukenut nuorta ja motivoitunutta pelaajaa suurin voimin, on mahdollistanut kisakokemuksen kertymisen sekä pelaajana kehittymisen jo varhaisessa vaiheessa. Vaikka seura tukee suoranaisesti nuorta pelaajaa, esimerkiksi maksamalla kilpailukulut, tukee hän myös suuresti pelaajan perhettä, jonka pussista kisamatkat maksettaisiin ilman seuran tukea. Seurojen tuki nuorille pelaajille on asia, josta tulee huolehtia myös jatkossa. Todellisuudessa seurat tekevät työtä, jota kukaan muu ei voi suomalaisen kilpagolfin eteen tehdä. He kasvattavat lapsista sekä nuorista golfpelaajia, sekä opettavat heitä golfin maailmaan. Laadukas, monipuolinen sekä kehittävä junioritoiminta seuroissa on myös jatkossa avainasemassa kilpagolfin kannalta ja on tärkeää, että myös liittotasolla tätä tuetaan mahdollisimman hyvin. Laatujärjestelmä on esimerkki siitä, miten seurojen junioritoimintaan panostetaan liittotasolla. Vuosien aikana laatujärjestelmään on saatu mukaan useita seuroja, joilla on aito kiinnostus kehittää omaa junioritoimintaa. Juniorigolfohjelman mukainen harjoittelu korostaa hauskuutta, monipuolisuutta, ympärivuotisuutta sekä tehokkuutta. Nämä ovat painopisteitä myös laatujärjestelmässä sekä seuratoiminnassa. Laadukas seuratoiminta sitoo junioreja lajin pariin sekä antaa heille edullisen kasvuympäristön, josta heillä on mahdollisuus ponnistaa kohti omia unelmia, esimerkiksi ammattilaisuutta. Seuran toiminnassa avainhenkilöt ovat junioriohjaajat sekä valmentajat. Heillä on suuri vastuu siitä, että juniorit viihtyvät lajin parissa, motivoituvat omatoimiseen harjoitteluun sekä oppivat golfin maailmaan. Seurojen junioritoimijoille on tarjolla liiton puolesta järjestettyjä ohjaaja- sekä valmentajakoulutuksia sekä yhteisiä seminaareja, joiden avulla ohjaajat sekä valmentajat voivat yhdessä sparrata toisiaan sekä kehittää omaa osaamistaan valmentajana sekä ohjaajana.

Pelaajan vanhetessa harjoittelu muuttui tehokkaammaksi sekä laadukkaammaksi, harjoittelua tehtiin paljon yksin tai valmentajan kanssa. Valmentajan kanssa tehdään vähemmän mekaanisia juttuja, usein tehdään treenejä. Eräältä pelaajalta kuultu esimerkki on loistava. Valmentaja ei opeta pelaajalle uusia asioita eikä tekniikkaa hiota harjoitusalueella. Valmentaja ohjasi treenit, jotka käsittelivät mahdollista tekniikkapuolta. Valmentaja asetteli

pelaajan lyömään eri asennoista sekä alustoilta, joka muokkasi pelaajan tekniikkaa automaattisesti paremmaksi, jolloin kehitystä tapahtui pelaajan huomaamatta. Tämän kaltaista harjoittelua tulisi harjoittaa jo nuorille pelaajille. Kun puhutaan taidon harjoittamisesta sekä pelaajan sopeutumisesta erilaisiin tilanteisiin, joita hän kentällä kohtaa, tämän kaltainen harjoittelu on yksi keino harjoittaa kyseistä taitoa. Tällöin valmentajalta toki edellytetään asiaan perehtymistä sekä osaamista. Ammattilaisten harjoittelulla on siis suuri ero juniorivuosien harjoittelukulttuuriin, mutta ero on täysin luonnollinen. Ammatillisena pelaajan kilpailumäärät kasvavat huomattavasti, jolloin myös harjoittelu muuttuu pakosta. Kuten pelaajat kertoivat, että harjoittelu muuttui tehokkaammaksi, ylläpitäväksi sekä kisoihin valmisteleväksi. Tärkeää on siis, että oikea tekniikka ja perusasiat osataan rakentaa pelaajalle jo varhaisessa vaiheessa, sillä se helpottaa pelaajaa ammatillisena. Kun juniorivalmentaja on rakentanut nuorelle pelaajalle vahvan pohjan perusasioiden kanssa, joihin kuuluu mm. alkuasento, linjaukset sekä ote, on harjoittelu helpompaa myöhäisemmässä vaiheessa. Tämä edellyttää, että määrällistä harjoittelua on tehtävä nuorena todella paljon, niin kuin osa pelaajista myös korosti. Eräs pelaaja kertoi 7 vuoden ajan tehden 300-400 toistoa päivittäin, jotta saavuttaa tietyn tason. Saavutettuaan tason, valmennus muuttui paljon laadukkaammaksi. Kyseinen kokemus on hyvä esimerkki, siitä, että riittävä taso on saavutettava, jotta harjoittelu voi muuttua ammattimaiseksi. Mitä nopeammin sekä laadukkaammin tuo taso saavutetaan, sen paremmat edellytykset on olemassa omalle uralle. Ammatillisen harjoitteluun myös fysiikkaharjoittelu, kehonhuolto sekä palautuminen on tullut osaksi arkea. Nykyisin jokaisella ammatillisella on taustajoukoissaan fysiikkavalmennusta sekä fysioterapeuttia, joka kertoo siitä, että lajista on tullut enemmän fyysisiä ominaisuuksia korostava sekä kuormittava. Vaikka kilpagolfissa näkee erilaisia ihmisiä kehonrakenteeltaan, niin fysiikkapuoli on vuosien varrella korostunut runsaasti. Lajissa edellytetään nykyisin pitkiä lyönnejä, joka vaatii välineiden lisäksi pelaajaltakin enemmän. Kuten eräs haastateltava pelaaja mainitsikin, hän toivoisi, että olisi nuorena tehnyt fysiikkaa edistäviä harjoituksia jo nuorena, eikä vasta vanhempana. Ei ole yllätys, että fysiikkaa korostetaan entistä enemmän nykypäivänä. Ammattilaisten kilpailumäärät ovat suuria, kisat kestävät neljä päivää viikosta ja niiden lisäksi tulisi harjoitella sekä palautua. On siis tärkeää löytää joukkoonsa osaavia fysiikkavalmentajia sekä fysioterapeutteja, sillä ne mahdollistavat pelaajan kisakunnon ylläpitämisen pitkän kauden aikana. Siksi, jo nuorelle pelaajalle tulisi tehdä selkeäksi fysiikan merkitys lajissa juniorina sekä ammatillisena.

Hyvin vähän pelaajat korostivat valmentajan osaamista sekä harjoittelun sisältöä. Tärkeimmät ominaisuudet korostuivat juuri valmentajan luonteen sekä sitoutuneisuuden ympärille. Tärkeäksi koettiin, että valmentaja on läsnä sekä yhtä täysillä mukana yhteisessä tekemisessä kuin pelaaja. Valmentajan tulisi olla pitkäjänteinen henkilö, joka uskoo pitkäjänteisesti omaan sekä pelaajan tekemiseen ja luottaa omaan konseptiinsa. Valmentajan

ja pelaajan tekeminen on luottamuksellista sekä kommunikaatio toimii heidän välillään moitteettomasti. Valmentajan tulee osata rakentaa pelaajalle itseluottamusta sekä onnistumisen kokemuksia, mutta samalla haastaa pelaajaa. Uskoisin, että näillä ominaisuuksilla sekä pitkällä valmennussuhteilla on selkeä korrelaatio. Golf on yksilölaji, jossa pelaaja on pitkälti omillaan. Pelaaja vastaa omasta pelistään sekä urastaan, on siis tärkeää, että rinnalla kulkee luottamuksen arvoinen henkilö, joka kulkee tuota samaa matkaa pelaajan mukana. Se varmasti antaa pelaajalle arvokasta tukea sekä uskoa omaan tekemiseen. Valmentajalta myös vaadittiin, että hän osaa tehdä oikeita ratkaisuja, tietämystä siitä, mistä ollaan tulossa ja mihin ollaan menossa sekä osaa tuoda pelaajaan oikeita asioita. Näitä asioita varmasti pidetään osittain itsestäänselvyyksinä, mutta ovat silti oleellisen tärkeitä pelaajan uran etenemisen kannalta. Valmentajalla on oltava tietämys saavutettavan tason vaatimuksista sekä kokemusta ja tietämystä siitä, että miten kyseiselle tasolle päästään. Pelkkä ”hyvä tyyppi” ei riitä.

Pelaajan ja valmentajan yhteistyö ei juurikaan muutu kalenterivuoden aikana, kisakaudella tekemisissä oltiin vähemmän. Kisatauoilla taas tekniikkaan on mahdollista tehdä enemmän muutoksia. Nämä ovat selkeitä pointteja, sillä parhaimmillaan pelaajalla ei ole kuin kuukauden tauko kisoista vuoden aikana. Tämän takia harjoittelun muoto on pitkälti kisoihin valmistavaa. Kisaviikoilla keskitytään tulevaan kisaan alkuvuokosta, jotta kisassa kaikki olisi pelaajan puolesta valmista. Monet pelaajat kokivat hyväksi sen, että valmentaja ei ole mukana kisaviikoilla. Tämä aistii siitä, että pelaajat todella ovat vastuussa omasta tekemisestään sekä todellakin haluavat kantaa vastuun siitä. Toisaalta, valmentajilta ei nykyisin edes vaadita läsnäoloa kisoista, sillä kisoista on saatavilla laajat tilastot sekä videointia. Tällöin korostuu myös pelaajan ja valmentajan välinen kommunikointi sekä mahdollisen caddien rooli.

Taustajoukoista sekä tausta-asioista oli osittain eroja miesten sekä naisten välillä. Manageri oli miehillä yleisempi ja he kokivat sen arvon suuremmaksi. Uskoisin, että tähän vaikuttaa se, että miesten kierteilla liikkuu suuremmat rahasummat kuin naisten ja medianäkyvyys on vielä miesten golfissa suurempi kuin naisilla. Tällöin managerin palkkaaminen naispelaajalle on jo suuri taloudellinen taakka. Useiden pelaajien lähipiiristä oli löytynyt apua sekä osaamista, etenkin ensimmäisinä ammattilaisvuosina. Lähipiiristä oli löytynyt mm. asianhoitajaa, kirjanpitäjää sekä osaamista yrityspuolen asioihin. Näistä on ollut suuri apu vasta ammattilaiseksi siirtyneelle pelaajalle. Mutta, jos tarvittavaa apua ei ole saatavilla lähipiiristä, on sitä saatava muualta. Ammattilaiseksi siirtyvillä pelaajilla tulisi olla selkeämpi kuva siitä, että mitkä asiat tulee hoitaa, kun statuksen vaihto on ajankohtainen. Kun tieto on pelaajien tiedossa hyvissä ajoin, heillä olisi aikaa valmistautua ammattilaisuuteen jo etukäteen.

Golf on ammattina hyvin kallis peli. Kuten tutkimustuloksista ilmenee, ammattilaisena pelaaminen on hyvin kallista ja tietenkin, mitä korkeammalla tasolla pelaat, sitä kalliimpaa se on. Hyvin harvalla pelaajalla on valmiuksia laittaa koko vuosibudjettia omasta pussista, joten yhteistyökumppanit sekä sponsorit ovat oleellinen osa ammattilaisuutta. Haaste piilee siinä, että amatöörinä, pelaaja ei saa ottaa sponsoreja eikä ottaa rahaa vastaan yhteistyökumppaneilta tai kilpailuista. Kuten eräs pelaaja kertoi, amatöörivuodet maksoivat vähintään 10 000€, mutta nykyisin amatöörigolffiin menee jopa reilusti yli 20 000€. Harvalla on laittaa kyseistä summaa omasta kukkarostaan. Ammattilaiseksi siirtyessä talous kuitenkin tulisi olla nopeasti kunnossa, jotta voi huoletta keskittyä pelaamiseen. Siksi ammattilaiseksi siirtyvien pelaajien olisi hyvä jo varhaisessa vaiheessa tiedustella sekä suunnitella tulevia yhteistyökuvioita, jotta statuksen vaihto sekä ammattilaisuuden ensimmäiset vuodet sujuisi mahdollisimman kivuttomasti. Osa pelaajista oli tätä tehnytkin ja heillä oli heti ammattilaisuuden alussa managerit sekä yhteistyökumppanit kunnossa, mutta kaikilla tähän ei ole mahdollisuutta. Korostan siis edelleen sitä, että jo varhaisessa vaiheessa olisi tärkeä löytää oma tukiverkosto sekä tiimi, joka auttaa näiden asioiden järjestämisessä ammattilaisuuden kynnyksellä. Kuten pelaajatkin korostivat, yhteistyösopimukset tulisi olla pitkäkestoisia, jotta taloudellinen tuki on turvattu pitkälle ajalle. Se myös varmasti antaa pelaajalle rauhan keskittyä omaan tekemiseen, tukee pelaajaa myös tämän heikoilla hetkillä sekä lisää luottamusta pelaajan sekä yhteistyökumppanin välillä. Eräs pelaaja myös kertoi, että on etsinyt ensimmäiset yhteistyökumppanit omalta kotialueelta, missä ihmiset tuntevat hänet hyvin. Mielestäni tämä on erittäin hyvä malli, sillä jos kansainvälisiä näyttöjä ei ole suuresti, niin olisi hyvä aloittaa kotimaisilla yhteistyökumppaneilla. Monissa, ellei jopa kaikissa, golfseuroissa on vahvoja kytköksiä eri yrityksiin, jotka ovat mahdollisia yhteistyökumppaneita. Seuran jäsenistöä sekä toimijoita kannattaa mielestäni käyttää avuksi tässä, sillä kun pelaaja ja hänen uransa on tuttu jo valmiiksi, on myös helpompi saada tukea uran jatkolle.

Yllättävää oli, että noin puolet haastatelluista pelaajista ei ollut tehnyt urasuunnittelua lainkaan, puolet taas oli. Muutaman pelaajan myöntäessä, että heillä ei ollut uran aikana näkemystä siitä, missä ollaan kolmen tai viiden vuoden päästä, oli yllättävää. Toisilla urasuunnittelu oli ollut hyvin tarkkaa, osalla taas olematonta. Muutaman pelaajan kohdalla taas urasuunnitelma oli tehty pelkästään valmentajan toimesta, joka herätti ajatuksen, että onko suunnitelma tehty valmennusta ajatellen. Pelaajilla on ollut selkeät tavoitteet, jotka hän haluaa saavuttaa, joten urasuunnitelma on tehty valmentajan toimesta hänen apuvälineekseen, jotta tavoitteisiin päästäisiin. Urasuunnitelman luonti on ollut siis hyvin yksilöllistä ja erot olivat suuria, joten uskoisin, että kyse on vain toimintamalleista. Osa pelaajista

sekä valmentajista suosii tarkemman suunnitelman luontia, osa taas pitäytyy mieluummin hetkessä ja antaa asioiden tapahtua. Tavoitteiden asettaminen on kuitenkin oleellisen tärkeää ja uskon, että ne ohjaavat pelaajan tekemistä. Kuten eräs pelaaja mainitsikin, silloin kun tavoitteet on tullut häneltä itsestään, hän on pelannut uransa parasta golfia.

Pelaajat ovat urasuunnittelusta huolimatta joutuneet urallaan valintojen eteen. Esimerkiksi, yliopistogolfiin tai ammattilaiseksi siirtymisen suhteen. Todella moni puhui positiiviseen sävyyn yliopistogolfin puolesta, mutta silti vain muutama oli siellä käynyt. Pelaajat kokivat, että heillä oli kiire siirtyä ammattilaiseksi, eikä koulun penkki maistunut, sillä koulu olisi vienyt liikaa aikaa golfilta. Mielestäni hyvin luonnollinen valinta, mutta silti siinä on myös kolikon toinen puoli. Suuri osa maailman parhaista pelaajista sekä PGA Tourin pelaajista on käyneet yliopistossa pelaamassa golfia. Jo tuon perusteella, kyseinen polku kannattaisi mielestäni valita, jos siihen vain on mahdollisuus. On totta, että ne ovat tärkeitä vuosia nuorelle pelaajalle, joten siellä on huolehdittava, että valmennus on laadukasta ja golf ei kärsi. Jos asiat ja järjestelyt yliopistolla ei toimi, saattaa sillä olla negatiivisia vaikutuksia uralle.

Suomessa toimiva Golf Mentors on yksi loistava esimerkki siitä, miten pelaaja voi valmistautua ammattilaiseksi siirtymiseen sekä saada tukea askarruttaviin pulmiin. Golf Mentors tarjoaa monipuolisia sekä laadukkaita palveluja myös kilpagolfiin. Tarjontaan kuuluu mm. valmennus- sekä mentoripalveluja, valmennussopimuksia sekä apua management-palveluja uran suunnitteluun sekä tausta-asioiden hoidossa. (Golf Mentors 2019.) Heidän avullaan pelaaja saa tarvitsemaansa tukea juuri ammattilaiseksi siirtymiseen liittyen alan ammattilaisilta, joilla on kokemusta kilpagolfista, ammattilaisuudesta sekä niiden vaatimuksista. Myös Golfliiton organisoima Catmandoo Junior Performance Center on viime kesänä laajentanut palveluitaan junioreille. Palvelukokonaisuudet ovat kierrostilastointi, asiantuntijoiden swingi- ja puttianalyysiin, luentoihin urheilijan uran muista puolista sekä fysioterapeuttipalveluihin. Näitä käytettiin junioreiden Catmandoo Finnish Junior Tourin kuudessa osakilpailussa viime kesänä. (Suomen Golfliitto 2018.) Tämä konsepti on toinen loistava esimerkki, jonka avulla jo nuoria pelaajia valmennetaan, autetaan sekä koulutetaan kohti ammattilaisuutta ja sen vaatimuksia. Samalla liitto saa arvokasta dataa nuorten pelaajien tilastoista, joita voidaan käyttää pelaajien kehittymisen seurannassa sekä valmennuksessa. Mielestäni on erittäin hienoa, että tämä tuore uudistus on tullut suomalaisen nuorten kilpagolfiin. Pelaajista saadaan arvokasta tietoa sekä heidän tietoisuuttaan voidaan lisätä ammattilaisuuden vaatimuksista. Uskon, että tämä konsepti ja sen kehittäminen tulee varmasti auttamaan nuoria kilpapelaajia heidän urallaan.

Ammattilaiseksi siirtymien oli luonnollisesti monelle iso askel uralla. Statuksen vaihtoon sisältyi monia eri syitä, mutta yleisesti voisi todeta, että pelaaja on kokenut itsensä valmiiksi. Kokemus on tullut esimerkiksi hyvän kilpailumenestyksen myötä, joka on avannut ovet ammattilaiseksi siirtymiselle. Tärkeää siis on, että pelaajalla itsellään on suuri luotto siihen, että statuksen vaihto on oikea ratkaisu. Kuten tutkimustuloksista ilmenee, statuksen vaihto on selkeä muutos ja osalle se voi olla jopa poikkeuksellisen suuri. Esimerkiksi, yksittäinen pelaaja on voinut koko amatööriuransa ajan turvautua siihen, että seura tai liitto on hoitanut kilpailumaksut, matkat sekä muut kilpailemiseen liittyvät asiat. Ammattilaiseksi siirtyessä, nämä kaikki ovat pelaajan vastuulla, joten ero voi olla suuri. Tähän pelaajia tulisi valmistaa ja auttaa jo amatööriaikoina, jotta siirtyminen ammattilaiseksi olisi mahdollisimman helppo. Kuten osa pelaajista korosti, ihannetilanne olisi, jos pelaaja pystyisi keskittymään vain ja ainoastaan työhönsä eli golfiin pelaamiseen.

On siis selvää, että tukea ammattilaiseksi siirtymiseen tarvitaan. Osalla on paremmat valmiudet siirtyä ammattilaiseksi omien taustajoukkojensa puolesta, sillä tiimin sisältä löytyy osaamista sekä kokemusta käytännön asioiden järjestelyistä, kuten talous sekä yrittäjäyys. Kaikilla valitettavasti näin ei ole ja minusta kaikilla tulisi olla mahdollisimman samat lähtökohdat ammattilaiseksi siirtymiseen, jos vain pelin taso antaa myöden. Kuten haastatelluista ilmeni, osalla toiveissa oli, että juuri ammattilaisille siirtyneiksi olisi tarjolla ns. tukipaketti, josta selviää, että mitkä asiat on hoidettava sekä tarvittaessa tukihenkilöitä yhteystietoineen, jotka osaavat auttaa ongelmien kohdatessa. Vaikka monella omassa lähipiirissä olikin osaamista mm. kirjanpidosta, niin kaikilla sitä apua ei ole saatavilla. Siksi olisikin oleellisen tärkeää, että jokaiselle apua tarvitsevalle sitä apua olisi saatavilla. Myös kokeneempien kilpapelaaajien hyödyntäminen kyseisen materiaalin tuottamisessa olisi mielestäni fiksua, sillä heillä on arvokasta kokemusta, jota tulisi ehdottomasti hyödyntää.

On tärkeä huomata, että pelaajat ovat heti nuoresta pitäen eläneet lajia sekä olleet hyvin kilpailuhenkisiä. Menestystekijöissä korostui kilpailuhenkinen sekä hyvä treeniporukka heti juniorivuosista asti. Tähän lisättynä rakkaus sekä intohimo peliä kohtaan on synnyttänyt ammattilaisia. Näitä elementtejä tulee pitää yllä sekä kasvattaa juniorigolfissa. Luotan, että juniorigolf tänä päivänä voi hyvin, vaikka harrastajamäärät ovat viime vuosina hieman tippuneet. Junioreihin selkeästi panostetaan paljon golfyhteisöissä sekä golfliitossa. Kuten Suomi Golfin strategiassa 2020 kerrotaan, että tavoitteena lasten ja nuorten osalta on muuttaa golfyhteisöjen asennetta juniorimyönteisemmäksi, saada lajista kiinnostavampi lasten ja nuorten silmissä sekä lasten ja nuorten lähtökohdista tehty suunnitelmallinen ohjaus- sekä valmennustoiminta ja sen kehittäminen (Suomen Golfliitto 2019d.) Nämä näkyvät jokapäiväisessä toiminnassa. Liiton eri ohjelmien sekä konseptien tarkoituksena on

siis auttaa seuroja kasvattamaan juniorimääriä, sillä on selvää, että ilman junioreja, Suomeen ei tule uusia ammattilaisia. Joten jo pelkästään ammattilaisten ajatukset juniorivuodesta sekä kokemukset ja muistot heidän omasta treeniryhmästä sekä kentällä vietetystä ajasta on selkeä merkki siitä, että juniorigolffiin tulee panostaa ja lisää lapsia tulisi saada lajin pariin. Työskentely ja panostus ns. ruohonjuuritasolla on siis erityisen tärkeää jatkuvan kilpamenestyksen varmistamiseksi. Toki hyvän porukan lisäksi pelaajalla tulee olla intohimo sekä halu menestyä, väittäisin, että ilman niitä, ura ei aukene. Ne ovat asioita jotka tulevat pelaajasta itsestään, ilman, että niitä voi kukaan hänelle opettaa.

Oli tärkeä huomata, että lähes kaikki ammattilaiset olivat jo nuorena hyvin harjaantuneita sekä taitavia lajin parissa muihin ikäisiinsä verrattuna, osa jopa kansainvälisesti. Se kertoo nimenomaan siitä, että kuinka paljon he ovat lajiin panostaneet jo nuorena. Selvää siis on, että ammattilaisuutta on rakennettu jo nuorena, vaikka se ei silloin vielä ollutkaan kaikilla tavoitteena.

Suomalaisella kilpagolfilla kulkee siis hyvin ja tästä syystä toimeksiantaja onkin katsonut tarpeelliseksi kartoittaa tällä hetkellä menestyvien suomalaisten urapolkua sekä menestystekijöitä. Suomalaisten edustus Euroopan pääkiertueella miehissä sekä naisissa on ollut kenties vahvempaa kuin koskaan, joten vastaava kilpamenestys halutaan varmistaa sekä jopa lisätä. Tämä työ tulee toivottavasti toimimaan yhtenä työkaluna suomalaisen kilpagolfin kehittäjänä, jotta jatkuva kilpamenestys olisi turvattu ja sitä saataisiin jatkossa jopa laajemmin.

Tutkimuksen tuloksia on esitelty useaan otteeseen toimeksiantajalle sekä liiton eri toimijoille. Tuloksia on esitelty mm. maajoukkueiden valmentajille sekä seuravalmentajille. Tulosten esittelyn yhteydessä on käyty keskustelua siitä, miten tulokset tulisi huomioida ja miten niihin tulisi reagoida. Keskusteluissa korostui, että tutkimus käsittelee tällä hetkellä vain pelaajien mielteitä ja kokemuksia menestystekijöistä. Etenkin valmennukseen haluttiin saada uutta näkökulmaa etenkin valmentajilta, jotka ovat ammattilaisten kanssa toimineet useita vuosia. Jos halutaan kartoittaa suomalaisten ammattilaisten menestystekijöitä sekä urapolkua, on tärkeä myös ottaa huomioon niiden henkilöiden ajatukset sekä kokemukset, jotka ovat olleet mukana rakentamassa pelaajan uraa, tässä tapauksessa valmentaja on yksi keskeinen henkilö. Toimeksiantajalta oli myös toiveissa, että tulevaisuudessa voitaisiin tehdä tutkimusta myös muiden maiden menestyneiden pelaajien kohdalta ja täten verrata tuloksia keskenään. Tärkeää kuitenkin olisi, että pelaajien lähtökohdat olisivat lähes samantapaiset kuin suomalaisilla. Keskustelua käytiin myös siitä, että miten juuri ammattilaiseksi siirtyviä pelaajia voitaisiin tukea paremmin ja heidän tietouttaan am-

mattilaisuudesta lisätä. Tutkimuksessa ilmennyt tarve yhteisestä tiedostosta tai tukipaketista on noussut esiin aikaisemminkin. Esimerkiksi, golfliitto tai Suomen PGA voisi tarjota ammattilaiseksi siirtyville niin sanotun infopakedin, joka kokoaa selkeästi ammattilaisen arjen pyörittämiseen tarvittavat palaset sekä mahdollisia tukihenkilöitä, jotka voivat tarvittaessa auttaa ammattilaiseksi siirtyvää pelaajaa.

10 Lähteet

Alaja, E. 2010. Ajatuksia, esimerkkejä ja ideoita urheilijoiden urataitojen kehittämiseksi. Respect N.3. Otavan Kirjapaino Oy. Keuruu.

Golf Mentors 2019. Palvelut. Luettavissa: <https://www.golfmentors.fi/#palvelut> Luettu: 11.10.2019.

Hirsjärvi, S., Remes P. & Sajavaara P. 1997. Tutki ja kirjoita. Tammi. Helsinki.

Kangasniemi, E. 14.10.2019. Valmennuskoordinaattori. Suomen Golfliitto. Haastattelu. Helsinki.

KIHU 2011. Urheilijan polku. Luettavissa: <https://kihuenergia.kihu.fi/urapolku/> Luettu: 10.10.2019.

KIHU 2011a. Urheilijan Polku. Golf. Luettavissa: https://kihuenergia.kihu.fi/urapolku/julkinen_index.php?page=taulukko&laji=113 Luettu: 12.10.2019.

PGA Finland 2019. Info. Luettavissa: <https://pga.fi/info/> Luettu: 7.10.2019.

PGA Finland 2019a. Jäsenet. Luettavissa: <https://pga.fi/jasenet/> Luettu: 7.10.2019.

PGA Finland 2019b. Jäsenyys. Luettavissa: <https://pga.fi/jasenyys/> Luettu: 7.10.2019.

PGA Finland 2019c. Kriteerit PGA:n jäsenyyden saamiseksi – Ammatilaispelaajat. Luettavissa: <https://pga.fi/jasenyys/kriteerit-pgan-jasenyuden-saamiseksi-ammattilaispelaajat/> Luettu: 7.10.2019.

Pilling M. J. 2018. The rise and fall of golfing capital: A qualitative case study of unsuccessful tour golfers. School of Sports, Exercise & Rehabilitation Sciences, University of Birmingham.

Pitkänen J. 9.7.2016. PGA of Great Britain and Ireland. Elite Irish Golfers Experiences of Transition from Amateur to Professional: A Case Study. PGA. Seminaari. Skotlanti.

Ronkanen S., Pehkonen L., Lindblom-Ylänne S. & Paavilainen E. 2013. Tutkimuksen voimasanat. Sanoma Pro Oy. Helsinki.

Suomen Golfliitto 2018. Catmandoo Finnish Performance Center laajentaa palveluitaan. Luettavissa: <https://golf.fi/kilpagolf/catmandoo-finnish-junior-tour-performance-center-laajentaa-palveluitaan-kisojen-aikana/> Luettu: 11.10.2019.

Suomen Golfliitto 2019. Jäsenmäärät 31.8.2019. Luettavissa: <https://golf.fi/wp-content/uploads/sites/52/2019/09/Golfliiton-j%C3%A4senseurojen-j%C3%A4senm%C3%A4%C3%A4r%C3%A4-2019.pdf> Luettu: 2.10.2019.

Suomen Golfliitto 2019a. Seuroille. Golfliitto. Luettavissa: <https://golf.fi/seuroille/golfliitto/> Luettu: 5.4.2019.

Suomen Golfliitto 2019b. Kilpagolf. Kilpa- ja huippu-urheiluyksikkö. Luettavissa: <https://golf.fi/kilpagolf/kilpa-ja-huippu-urheiluyksikko/> Luettu: 5.4.2019.

Suomen Golfliitto 2019c. Golf Suomessa. Luettavissa: <https://golf.fi/pelaajalle/golf-suomessa/> Luettu: 7.10.2019.

Suomen Golfliitto 2019d. Golfyhteisöille. Juniorit. Luettavissa: <https://golf.fi/seuroille/juniorit/> Luettu: 11.10.2019.

Suomen Golfliitto 2019e. Kilpagolf. Kilpagolf ja kiertueet. Luettavissa: <https://golf.fi/kilpagolf/kiertueet/> Luettu: 14.10.2019.

Suomen Golfliitto 2019f. Kilpagolf. Kilpa- ja huippu-urheiluyksikkö. Luettavissa: <https://golf.fi/kilpagolf/kilpa-ja-huippu-urheiluyksikko/> Luettu: 21.10.2019.

Suomen Golfliitto 2019g. Seuroille. Juniorit. Junioritoiminnan laatujärjestelmä. Luettavissa: <https://golf.fi/seuroille/juniorit/junioritoiminnan-laatumerkki/> Luettu: 25.10.2019.

Tuomi Jouni & Sarajarvi Anneli. 2002. Laadullinen tutkimus ja sisällönanalyysi. Tammi. Helsinki.

Virtapohja, K. 2015. Golf. Suuret turnaukset, suuret voittajat. Auditorium. Helsinki.

Vuosikertomus 1980. 1980. Toimintakertomus vuodelta 1980. Luettavissa: <https://golf.fi/wp-content/uploads/sites/52/2017/02/vuosikertomus-1980-1.pdf> Luettu: 7.10.2019.

Vuosikertomus 1985. 1985. Jäsenistö. Luettavissa: <https://golf.fi/wp-content/uploads/sites/52/2017/02/vuosikertomus-1985-1.pdf> Luettu: 7.10.2019.

Vuosikertomus 1995. 1995. Tiivistelmä. Luettavissa: <https://golf.fi/wp-content/uploads/sites/52/2017/02/vuosikertomus-1995-1.pdf> Luettu: 7.10.2019.